

આવો આ કરીએ

નવનીત

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૩૦૦૬ કિંમત

ગ્રંથનામ આપો આ રૂશીયે

વર્ગિક ૬-૧૬

આવો

આ કરીએ.

આવો આવો પ્રેમથી આવો
હરિજન લકતો સંગે લાવો
મહુ નામની ધન મચાવો
આવો આ કરીએ.

નવનીત

પ્રકાશક

નવનીતલાલ ત્રિજલુખલુદાસ દલાલ

ત્રાકુંબુભજનાશ્રમ

કારોતેશન (શ્રીનીવાસ) બીલ્ડીંગ,

સી. પી. રેન્ક મુંબઈ નં. ૪.

૪-૪

૨૩૦૦૬

સંવત ૧૯૬૭.

ચને ૧૯૪૧.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

પહેલી આવૃત્તી

પ્રત ૧૦૦૦.

મુદ્રક

ભદ્રવજી પીતાંબર ઠક્કર

ધી આનંદ પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ,

દેવકરજી મેનસન, પ્રીન્સેસ સ્ટ્રીટ,

મુંબઈ ૨.

શ્રી ગોપાલકૃષ્ણ

આખું જગત માળા જપે, જે પુણ્યવંતા નામની
જેની પાછળ ઘેલી થઇ છે, ગોપી ગોકુળ ગામની

અનુક્રમણિકા

અર્પણ

પ્રસ્તાવના

૭

સંતના સંભારણા

૧૩

સવારનો કાર્યક્રમ

૧ થી ૩૨

રાતનો કાર્યક્રમ

૩૩ થી ૫૨

ભજનો

પદ	વિષય	પાનું
૧	માતુ સરસ્વતી	૫૫
૨	કૃષ્ણ કહો નરનાર	૫૬
૩	મલીયાછો શીવ	૫૭
૪	મીઠી મારી આંખડી	૫૮
૫	અક્ષર ધામના	૫૯
૬	પ્રેમી પ્રેમી સૌ પ્રેમી	૬૦
૭	આવો તમે આવોરે	૬૦
૮	સખી વનમાં ચાલ્યા	૬૧
૯	અંજનીના જાયા	૬૨

પદ	વિષય	પાનું
૧૦	સ્વીવારે રાસ	૬૩
૧૧	સમજી જનોને	૬૫
૧૨	પ્રભુ એવા સમય	૬૬
૧૩	રટીલ્યો રટીલ્યો	૬૭
૧૪	મનોહર વિશ્વ વાડીમાં	૬૮
૧૫	યશોદા કૃષ્ણ	૬૯
૧૬	લ્યોને લડાવો	૭૦
૧૭	એ રસ કોણ	૭૧
૧૮	રામ નામનું નાણું	૭૨
૧૯	લાલ પાલવડો	૭૩
૨૦	કોઈ હરિજન હો	૭૫
૨૧	પ્રેમે લઈ એ પ્રભુનું	૭૬
૨૨	રણુછોડરાય મારા	૭૭
૨૩	શી રીતે ભકિત	૭૮
૨૪	શોભા સલુણા	૭૮

પદ	વિષય	પાનું
૨૫	જેનેલ્યા જીવતારી	૭૬
૨૬	આનંદ મંગળ કરૂ	૮૦
૨૭	મારૂં મનડું મોહાણું	૮૧
૨૮	નંદાજીના લાલારે	૮૨
૨૯	કાને બંસી બબવી	૮૩
૩૦	પીવો હરી રસ	૮૪
૩૧	અમરગઢ બાજે	૮૫
૩૨	આજે એકાદશી	૮૬
૩૩	કનૈયાલાલને બોલાવ	૮૭
૩૪	નહી ભુલું હો નંદાજીના	૮૮
૩૫	અવીનાશી આવ્યા	૮૯
૩૬	રાધેશ્યામ રાધેશ્યામ	૯૦
૩૭	તમને બાણે છે સંસાર	૯૧
૩૮	શામળીયાની સંગ	૯૨
૩૯	શ્યામ સુંદીર ચીતડાનો	૯૩

પાદ	વિષય		પાનું
૪૦	દીલ્હારી દીલ્હારી	...	૬૪
૪૧	વીઠલ વીઠલ ગાવે	૬૫
૪૨	ગુરુરાજ તારી	...	૬૫
૪૩	એક લકિત વિના	૬૭
૪૪	છે માત્ર ભરૂસો	૬૮
૪૫	હવે મારે સગપણુ	...	૬૮
૪૬	દશાંશ હુરિનો	...	૬૯
૪૭	એક સ્નેહ તેની	...	૧૦૦
૪૮	શ્રી વલ્લભ મહા પ્રભુજી	૧૦૩
૪૯	કોઈ તો મને બતાવો	૧૦૪
૫૦	મીઠી લાગે તેમને	...	૧૦૫
૫૧	દેવ દયાલુ દાનો	૧૦૬
૫૨	એ આપો એ આપો	૧૦૭
૫૩	દેખો સખી ડોલરીયો	૧૦૮
૫૪	મારી રે કટારી સંતો	...	૧૦૯
૫૫	તારીને મારી પ્રીત	૧૧૧

પૂજ્ય અર્પણ

ચરણે નવનીત

પ્રસ્તાવના.

આવો, આવો, અમારી સંગે આવો (૨)

ગાવો, ગાવો, ગોવિંદ ગુણ ગાવો (૨)

આ અવસર છે રામ લજ્જનનો,

રામ ભણુ દ્યો દહાવો (૨)

આવો, આવો,

હૃદય કમળમાં હેત કરીને,

પ્રાણુ પ્રીતમ પધરાવો (૨)

આવો, આવો,

વિનંતી છે આ લકતોની,

પ્રભુ અમથી દુર ન જાવો (૨)

આવો, આવો,

અમે પ્રભુના, પ્રભુ અમારા,
 નિશ્ચય કરી દ્યો આવો (૨)
 આવો, આવો.

પ્રેમ રસના પૂરણ ભોગી,
 દ્યો લાખેણો હુવો (૨)
 આવો, આવો.

સત્સંગ રૂપી તીર્થ મલ્યું છે
 પ્રેમ કરી નીત નહોવો (૨)
 આવો, આવો.

રામ નામનું નાવ બનાવી,
 લવસાગર તરી જાવો (૨)
 આવો, આવો.

નવનીત

જાણી આત્માઓ ! પુસ્તીકાના નામમાં રહેલી
ગૂઢતાનું સ્પષ્ટીકરણ કરતું ઉપદ્રું લગ્ન પ્રસ્તાવનાની
ગરજ સારે છે.

અનેક પુણ્યના પરિપાક રૂપ આ માનવ દેહ ધરી
આપણે જગતમાં આવ્યા છીએ. અનેક પુણ્યનું
મહામુલ્ય આપી પ્રકૃતિના અખુટ ભંડારમાંથી આ
માનવ દેહ ખરીદ્યો છે. શાને માટે? કેવળ સ્વસ્વરૂપની
પ્રાપ્તિ માટે ચોરાશી લાખના ભવબંધનો તોડવા માટે.

આપણે સૌકોઈ અનિત્યમાંથી નીત્યમાં, અસત્યમાંથી
સત્યમાં, અપૂર્ણમાંથી પૂર્ણમાં, અને અંતમાંથી અનંતમાં
જવા માટે નીકળ્યા છીએ. પરમાનંદ સ્વરૂપ પ્રભુની
પ્રાપ્તિ એજ આપણા જીવનનું પરમ લક્ષ્ય છે, અને

એને માટેજ આ નર દેહ રત્ન ચિંતામણી મળ્યો છે
માણસના જીવનને દુઃખથી, કલેશથી, ત્રીવીધી તાપોથી,
અજ્ઞાનથી, અને મોહથી મુક્ત કરી અધ્યાત્મીક
ઉન્નતીના માર્ગે ચડાવી પ્રભુપ્રાપ્તિ કરાવનાર સત્સંગ
સમાન અન્ય કોઈ સાધન નથી.

દરેક સુજ્ઞ મનુષ્યે મોક્ષ પ્રાપ્તિનો ઉપાય સત્વર
કરવો જોઈએ અને પરીબ્રહ્મ પરમાત્માનું સત્ય સ્વરૂપ
ઓળખી પરમાનંદ પ્રાપ્ત કરી, મોક્ષ સુખનો આ જીવ-
નમાંજ અનુભવ કરીને જીવન સફળ કરી જન્મ મરણના
મહા દુઃખોમાંથી છૂટી, પરમપદની પ્રાપ્તિ કરી લેવી
જોઈએ, એમ દરેક શાસ્ત્રો, વેદ, ઉપનિષદ, શ્રુતી, સ્મૃતી
અને સંતો મહાત્માઓનું કહેવું છે.

આ કળિયુગ વિષે ભગવત્ નામસ્મરણ એજ
કેવળ સાધન છે. માટે સત્સંગદ્વારા પરમ કૃપાળુ

સત્યીદાનંદ પરમાત્માની અખંડ લક્ષિત કરી, અંતઃકરણ
 શુદ્ધ કરી પરીબ્રહ્મ સ્વરૂપ ઓળખી માયાનું આવરણ
 દૂર કરી, આ અજ્ઞાની જીવ કે જે અનંત દુઃખોને
 ત્રીવીધી તાપોથી ઘેરાયેલો છે, તેને અહંતા મમતારૂપી
 બેડીથી છુટો કરી, આત્મસ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરાવી અચળ
 સુખને પરમશાંતિનો લાભ આપવો એ વાસ્તે આ નાની
 પુસ્તીકા પ્રગટ કરવામાં આવી છે. તેમાં જે શ્રી કૃષ્ણ
 ભજનાશ્રમનું નીત્ય કર્મ છે તે ભજનાશ્રમમાં કેવળ
 ઇશ્વર સ્મરણ ભગવત્ ધ્યાન તથા પ્રાર્થનાઓ તથા ઇશ્વર
 જશ અને ગુણાનુવાદ ગવાય છે જેનો મનુષ્યને એકજ
 વાર આવી હૃરિરસ અમૃતપાન કરવાથી પોતાના આત્માને
 કેવી અલૌકિક શાંતી, આનંદ તથા પરમ સુખનો અનુભવ
 થાય છે તે પધારવાથી સ્વાત્માનુભવ થશે, માટે સર્વે
 પ્રેમી બંધુઓને અને મુમુક્ષુઓને હુમારી નમ્ર

વિનંતિ છે કે એકવાર આવી જ્યાં લગવત્ નામામૃતનું
પાન થઈ રહ્યું છે તે અમૃત રસ પીને પોતાના
જીવનનું સાર્થક કરી જીવતાં જીવનમુક્ત બની મોક્ષ
સુખનો અનુભવ કરો.

સંવત ૧૯૯૭ }
વૈશાખ વદી }
તે ર સ

શી. નવનીત
ના
જયશ્રીકૃષ્ણ

જયગુરુ
સંતના સંભારણા

ભક્તરાજ શ્રી કબુભાઈ

સંતના સંભારણાં

૧

આજનું પ્રભાત પૂર્ણ પ્રેમથી ભરેલું
પ્રગટ્યું પરમ દિવ્ય તત્વરે અલબેલા સંતના સંભારણાં

ભાવના ભરેલ આજ સાગર ઉભરાય છે (૨)

ભકતોના દીલડાં ભીંજાયરે,

અલબેલા સંતના સંભારણાં—આજ

મંગલમય દીન આજ મંગલમય રાતડી (૨)

મંગલમય વિશ્વ આ જણાયરે,

અલબેલા સંતના સંભારણાં—આજ

લકિતના મંત્ર ભણી કંઈકને ઉઘારવા (૨)

પ્રગટ્યો પ્રતાપી પ્રભુ અંશરે,

અલબેલા સંતના સંભારણાં—આજ

જીવન જગાવ્યું જેણે જગ હીતને કારણે (૨)

તરવાને તારવા અનંતરે,

અલખેલા સંતના સંભારણા—આજ

જ્ઞાનને વૈરાગ્યની ખે દીવ્ય ધરી પાંખડી (૨)

ઉડીગયો જ્યાં અનંત ધામરે,

અલખેલા સંતના સંભારણા—આજ

ગુણ ગાઈ ગોવીંદના ગુણાતીત સંતના (૨)

કબુલાત કબુની હો સત્ય રે,

અલખેલા સંતના સંભારણા—આજ

૨

પ્રેમે પીતાના લઈ વારણારે લોલ (૨)

નામ લેતાં હૈડુ હરખાયરે—પ્રેમે પિતાના લઈ વારણારેલોલ

વશાખ કૃષ્ણ ત્રયોદશીરેલોલ (૨)

ઓગણીસો ચુવાલીસ સંવંતરે—પ્રેમે પિતાના લઈ વારણારેલોલ

દેહુ ધર્યો તો વૈશ્ય આંગણેરેલોલ (૨)
દીપાવી માતા તણી કુખરે-પ્રેમે પિતાના લઉં વારણુરેલોલ

ભજન કરાવ્યા બહુ પ્રેમથીરે લોલ (૨)
તાર્યા અનેક નરનારે-પ્રેમે પિતાના લઉં વારણુરેલોલ

ભકિત ભજનના રંગમારે લોલ (૨)
વીતી ગયાં કંઈક વરસ માસરે-પ્રેમે પિતાના લઉં વારણુરેલોલ

ભજન તણાં ભુવનો બંધાવીયારેલોલ (૨)
કીધાં કીધાં કંઈકના કલ્યાણરે-પ્રેમે પિતાના લઉં વારણુરેલોલ

આજ એની જયંતી ઉજવીએરેલોલ (૨)
લાવી લાવી હૈયામાં હેતરે-પ્રેમે પિતાના લઉં વારણુરેલોલ

સંસાર તકનું દોહન કયુરેલોલ (૨)
કાઢયું હરિનામ નવનીતરે-પ્રેમે પિતાના લઉં વારણુરેલોલ
નવનીત

આજનો દીવસ મારે અતિ રળીઆમણો (૨)
 ઉઝ્યો છે ભાગ્ય સૂર્ય આજરે-આજનો દીવસ રળીઆમણો
 વારે વારે લઉં મારા સંતના ઓવારણા (૨)
 પ્રાગટ્ય દીન જેનો આજરે-આજનો દીવસ રળીઆમણો
 જન્મ ધરી આવ્યો એ વૈશ્ય તણાં આંગણે (૨)
 દીપાવી માતાની કુખરે-આજનો દીવસ રળીઆમણો
 ઉડાવી છોળો એને ભક્તિ ભજનની (૨)
 કીધાં અંતર તરખોળરે-આજનો દીવસ રળીઆમણો
 ગરવી ગુજરાતને ગજવી હરી નામથી (૨)
 દીધાં એણે ભક્તિ તણાં દાનરે-આજનો દીવસ રળીઆમણો
 ઉજવીએ જયંતી આ સંતની અતિ વહાલથી (૨)
 ધુનો મચાવી હરી નામની-આજનો દીવસ રળીઆમણો
નવનીત

સવારનો કાર્યક્રમ.

રૂ. ૮૧. ૭ થી ૧૦

આવો

આ કરીએ.

બહાણું વાતાં વહેલાં ઉઠી, જગતપતિને ભજીએરે,
જગતપતિને ભજતી વેળા, ખીજી વાતો તજીએરે.
બહાણું વાતાં વહેલાં ઉઠી, જગતપતિને ભજીએરે.

શ્રીકૃષ્ણ ભજનાશ્રમનું નિત્ય કર્મ.

પ્રાતઃકાળમાં સ્તા. ટા. ૭ થી ૧૦

શ્રી સદ્ગુરુ દેવકીજય.

વંદું હું પરમેશ, વ્યાપ્ત વિભુને, વંદું જગાધીશને;
 વંદું સર્વ શરણ્ય સત્યપદને, વંદું સદા ઇશને.
 વંદું દેવ દયાનિધી ચિદ્ધના, વંદું હું વિશ્વેશને;
 વંદું હું પરમાત્મપૂર્ણ પ્રભુને, વંદું પરિબ્રહ્મને.

બોલો હરિ હરિ.

અભિવંદન બ્રહ્મપદે હું કરું (૨)

પ્રભુ શરણ રહી, શુભ ધ્યાન ધરું—અભિવંદન.

પરમાત્મા પરમેશ તમારું (૨)

મંગળ નામ સદા હું સ્મરું—અભિવંદન.

હૃદય વિષે વિશ્વેશ તમારી (૨)

પ્રેમળ ભકિત હું પૂર્ણ ભરું—અભિવંદન.

દુસ્તર ભવસિંધુથી પ્રભુની (૨)

પરમકૃપાથી હું સત્ય તરું—અભિવંદન.

સૌ શાસ્ત્રનું ખુબ મંથન કરી કરી,

વિચારી જોયા વળી બહુ ફરી ફરી;

સાર નીકળ્યો ધ્યાન ઘણું ધરી ધરી,

ભજવા સદા નારાયણ હરી હરી.

કાશી ક્ષેત્ર વિષે સમેત્રહણને, ગૌદાન કોટી કરે;
પૂજે યજ્ઞ કદિ સહુસ્ત્ર દશવા, મેરૂ સમુ સુવર્ણ દે,
સો સંક્રાન્તી કદી મહા મકરની, વાસો પ્રયાગે કરે.
પણ તે પુણ્ય ન થાય તુલ્ય કદીએ, ગોવીંદના નામને.

પલ એક વા અર્ધ પલને કોઈ પ્રાણી,

ચિંત્વન કરે વિષ્ણુનું અતિ પ્રેમઆણી.

સહુસ્ત્ર કરોડ યજ્ઞો નથી તે સમાન,

એથી અધીક છે ધરવું હરીનું ધ્યાન.

મારા તમે પરમાત્મા, હું છું તમારો આત્મા (૨)

પરમાત્મને શરણે જતાં કૃત્ય કૃત્ય થાયે આત્મા (૨)

અવિનાશીમે પ્રાણ લગાતો સહી (૨)

ખ્યારે પ્રભુકા ધ્યાન લગા તો સહી (૨)

દુષ્ટ દેહસે સ્નેહ હઠાતો સહી (૨)

સંકલ્પકો તું ત્યાગ દે મનકો લગાલે ધ્યાનમે (૨)
 આર્નદ સ્વરૂપ હો જાયગા, એસી મજાહુય ધ્યાનમે (૨)
 પરમ પદમે ચીત્ત લગાતો સહી (૨)
 ખ્યારે પ્રભુકા ધ્યાન લગાતો સહી (૨)
 દુઃખ દેહમે સ્નેહ હઠા તો સહી (૨)

શુભ લગ્ન સાવધાન

સંકલ્પકુ તોડો મનકુ જોડો.

બહાલા હરિજનો, શાંત અને પ્રસન્ન ચીતે, શ્રી
 સધાકૃષ્ણ પૂર્ણ પુરૂષોત્તમના ચરણ કમળનું અંતઃકરણને
 વિષે ધ્યાન ધરો.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણ કી જય.

વિકલ વિશ્વાધાર પ્રભુ તું વિકલ વિશ્વાધાર;
 આ જગનો સૃજનાર પ્રભુ તું વિકલ વિશ્વાધાર (ટેક)
 બ્રહ્મ ઈંદ્રાદિક દેવતા, જેને નમે છે આજ;
 તે પરમેશ્વર સર્વનાં, પૂરો મનના કાજ—પ્રભુ તું.

લક્ષ્મીજી પણ જેહનાં, ચરણ સેવે છે નીત;
 તે પ્રભુજનાં પદ વિષે, ચોડી રાખજો ચિત્ત—પ્રભુ તું.
 ગૌતમઅત્રિ વશિષ્ઠી, જેનાં પદ સેવાય;
 એવા દેવ ભજ્યા થકી, પાપ આપણાં જાય—પ્રભુ તું.
 ધ્રુવ પ્રહલાદિક ભક્તથી ભજન જેહનું થાય;
 પુરૂષોત્તમ સેવ્યા થકી, કોટી યજ્ઞ ફળ થાય—પ્રભુ તું.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય.

પૂર્ણ કળાથી શ્રી કૃષ્ણ ખિરાજે, હૃદય કમળની માંય (૨)
 આત્મ જ્યોતિના દીવા બળે જ્યાં,

પ્રેમ જ્યોતિના દીવા બળે જ્યાં,

તારી કળા દર્શાય..

એક કળા જ્યાં આપની જેમાં કોટી સુરજ સમાય;
 પૂર્ણ કળાનું ધ્યાન ધરે તો, (૨) જીવ શિવ થઈ જાય;

નમઃ પાર્વતિપતયે હર હર મહાદેવ.

અંતર વિષે દ્રષ્ટી કરી, જોજો જરા શાંતિ ધરી;
વૃત્તિ બધી સકેલીને, ઉતારજો ઉડે જરી.

ત્યાં દિવ્ય લહેરી આવશે, આનંદની સુવાસથી,
ત્યાં પ્રેમપૂર્ણ પ્રકાશસે, બ્રહ્માનંદની જ્યોતિ થકી.

શુભ લગ્ન સાવધાન.

• સંકલ્પકુ તોડો મનકુ જોડો

બહાલા હરિજનો, શાન્ત અને પ્રસન્ન ચી-તે શ્રી
રાધાકૃષ્ણપૂર્ણ પુરૂષોત્તમના ચરણ કમળનું અંતઃકરણને
વિષે ધ્યાન ધરો.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય.

દરશન દેના પ્રાણ પીયારારે (૨)

નંદલાલા મોરે નયનોકે તારારે—દરશન.

દીનાનાથ દયાલ સકલગુણ (૨)

નંદકીશોર સુંદીર મુખવારે—દરશન.

મનમોહન મન રૂકત ન રોક્યો (૨)

દરશનકી ચીત્ત ચાહુ હુમારે—દરશન

રસીક ખુશાલ મિલનકી આશા (૨)

નીશદ્દીન સુમરન ધ્યાન હુમારે—દરશન.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય.

શ્રી કૃષ્ણ શ્રી કૃષ્ણ શ્રી કૃષ્ણ સમરતાં,

ઉઠો પ્રભાતે પ્રાણીરે (૨)

શ્રી કૃષ્ણ વિના અન્ય વચન વહે જે,

એની મિથ્યા વાણીરે—શ્રી કૃષ્ણ.

શ્રી કૃષ્ણ માત ને કૃષ્ણ તાત,

શ્રી કૃષ્ણ સહોદર ભાઈ રે (૨)

અંતે જવાનું એકલડું,

કરો કૃષ્ણની સાથે સગાઈરે—શ્રી કૃષ્ણ.

શ્રી કૃષ્ણ શ્રી કૃષ્ણ શ્રી કૃષ્ણ જપે તે,

શ્રી કૃષ્ણ સરોખારે થાશે (૨)

ભણે નરસૈયો કૃષ્ણને ભજતાં,
સ્હેજે વકુઠં જશોરે—શ્રી કૃષ્ણ.

કૃષ્ણેતિ મંગલં નામ, યસ્ય વાચિ પ્રવર્તતે,
ભસ્મી ભવંતિ તસ્યાશુ, મહાપાતક કોટયઃ
કૃષ્ણ કૃષ્ણેતિ કૃષ્ણેતિ કૃષ્ણ નામ સદા જપે,
આનંદો પરમાનંદો, વૈકુઠં તસ્ય નિશ્ચિતમ.

કૃષ્ણનું નામ જેને લીધું,
જગતમાં કૃષ્ણનું નામ જેણે લીધું,

આ રે જગતમાં તે જન જીત્યા (૨)
સાર્થક પોતા કેરું કીધું—જગતમાં

હાલતાં ને ચાલતાં સમરણ કીધું (૨)
દાન એને ઘણું દીધું—જગતમાં.

નંદના કુંવરને નજરે ન જાણ્યા (૨)
વિષ હળાહળ પીધું—જગતમાં.

સરદાસ કહે પ્રભુ વાત છે વિવેકની (૨)
સકળ સાર્થક તેને કીધું—જગતમાં.

શ્રી કૃષ્ણશરણુંમમ—શ્રી કૃષ્ણશરણુંમમ—શ્રી કૃષ્ણશરણુંમમ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ

શ્રી ગિરીરાજ ધરણુકી જય.

આવો ભકતો ભવતારણુ ભગવંતને ભજવા ભાવે;
આજ દિન છે નિર્મળ થાવાનો, ધન રામનામનું કમાવાનો
પ્રભુ સ્મરણે પાપ સમાવાનો—આવો.

આવો સતસંગ સરિતામાં નાહીએ,
હરિજશ રસ મનડાંને પાઘએ,
ગુણ ગોવિંદના પ્રીતે ગાઘએ—આવો.

આજ રામ ભજને રંગે રમીએ,
દિલડાના દોષ બધા દમીએ;
નેહ નારાયણને નમીએ.—આવો.

આવો સૌ સ્નેહથી આવોને,
 હરિભક્તો સંગે લાવોને,
 પ્રભુ નામની ધુન મચાવોને—આવો.
 આજ પ્રેમ પુરણ પ્રગટાવોને,
 લગની મોહનથી લગાવોને
 જય જયનો નાદ ગજાવોને—આવો.
 આવો અંતરે અજવાળાં કરીએ,
 શુભ ધ્યાન હરિવરનું ધરીએ;
 જાદવના વાલમને વરીએ—આવો.

ધુન.

ટુંકુ ટચુકડું નામ રામ રામ રામ જોલો.
 રામ રામ જોલો સીચારામ રામ જોલો
 અંતરમાં આપશે આરામ રામ રામ રામ જોલો
 હૈયામાં રહી જશે હામ રામ રામ રામ જોલો
 સાચું છે ઠરવાનું ઠામ રામ રામ રામ જોલો

રામ રામ બોલો સીયારામ રામ બોલો

ટુંકું ટચુકડું નામ રામ રામ રામ બોલો.

હરિનારાયણ ગુરૂનારાયણ હરિનારાયણ ગુરૂ નારાયણ.

રામ રામ રામ રામ રામ રામ

અહો! બહાલા આત્માઓ ! આવો આજે આપણે
તે રસનું પાન કરીએ, કે જે રસનું પાન કરવા માટે
સનકાદીક સદાય બાળક રહ્યા છે. નારદ વિષ્ણુ લઈ એ
રસનું પાન કરતા ત્રૈલોક્યમાં એક કામ કરતા ફરે છે.

ધુન

જય જય નારાયણ નારાયણ જય જય નારાયણ નારાયણ
શ્રી નારાયણ જય નારાયણ જય જય નારાયણ નારાયણ
શ્રી નરનારાયણનું નામ અમને પ્રાણ ખ્યાઈ છે.
લક્ષ્મી નારાયણનું નામ અમને પ્રાણ ખ્યાઈ છે.
પ્રાણ ખ્યાઈ છે હમાઈ તારણ હાઈ છે. શ્રી નરનારાયણનું
નામ અમને પ્રાણ ખ્યાઈ છે.

તો ખ્યારા આ રસમાં નીરંતર નીમગ્ન રહેનાર દેવર્ષી નારદ ત્રૈલોક્યમાં ક્યા કરે છે. સર્વે માયીક પદાર્થોનો ત્યાગ કરી સદાશીવ મહાદેવ નીરંતર સ્મ-શાનવાસી થઈ એ રસમાં તરખોળ રહે છે, અને ઉમાને પાર્વતીને હિમાચલ પુત્રીને પણ નીજ અનુલવ કહે છે કે

ઉમા કહું મેં અનુલવ અપના

સત્ય હરિનામ જગત સખસપના

અને—

રામ નામ તજી ઓર નહિ, સુખહિત જગત ઉપાય
સત્ય સત્ય પુનિ સત્યમમ વચનચહહું સદ્ભાગ્ય
સીયાવર રામચંદ્રકી જય, પવનસુત હનુમાનકી જય.
ઉમાપતિ મહાદેવકી જય, રાધાવર કૃષ્ણ ચંદ્રકીજય,
બોલો ભાઈ સખસંતનકી જય.

એટલુંજ નહિ પણ જે રસમાં તરખોળ રહેવા
રાખ્યોના શીરોમણી જેવા કે અંગ, પૃથુ, ભરત,

યયાતિ તથા ગચ તથા ગોપીચંદ અને ભરથરી પોતાનું
 રાજ્ય છોડી વનમાં ગયા હતા—તો બહાલાઓ આવો,
 આજે તે રસમાં રસખસ થઈએ, તે રસમાં ભીંજાઈએ
 કે જે રસનો સ્વાદ મેવાડની મીરાંએ માણ્યો, જુનાગઢના
 નાગર નરસૈયાએ જાણ્યો, અને જે રસનું પાન ભક્ત
 માળના અનેક ભક્તો કરી ગયા. ખ્યારા જરા વિચાર
 તો કરો કે ઇંદ્રીયોથી ભોગવાતા વિષયના નાશવંત રસ
 ઉદર ભરી ભરીને દરેક યોનીઓમાં ભોગવતાજ આવ્યા
 છીએ અને એ વિનાશી તુચ્છ અને પરિણામે દુઃખદાયી
 એવા વિષયના રસોનું પાન કરવા આ નરદેહ આ
 રત્નચીંતામણી નથી. દરેક યોનીમાં જે નથી બન્યું
 એવું આ નરદેહમાં કરી બતાવવાનું છે માટેજ ખ્યારા
 પુસ્તીકાના નામને આ રીતે શણગારવામાં આવ્યું છે
 કે—આવો આ કરીએ. તો ખ્યારા જરા આજસ
 પ્રમાદ અને મોહનો ત્યાગ કરી જરા વધુ પ્રેમથી પ્રભુની
 ધુન મચાવીએ

બોલે બધા ગ્રેમથી બોલે, આનંદમાં ડોલે

બોલે ને ડોલે હૃદયદ્વાર ખોલે,

નાથ જુલે ત્યાં હિ ડોલે આનંદમાં ડોલે.

ધુન

ગોવિંદા ગિરધારી ગિરધારી ખ્યારો અંસરીવાળો,

અંસરીવાળો ખ્યારો કનૈયો (૨)

નંદ યશોદાનો લાલો કનૈયો (૨)

ગોવિંદાગિરધારી ગિરધારી ખ્યારો અંસરીવાળો,

યમુનાને નીર તીર ધેનુ ચરાવે (૨)

અંસી બળવનહારો, ગીરધારી ખ્યારો અંસરીવાળો

ખ્યારા લગવાન સ્વમુખથી પોતાના પ્રીય લકત ઉદ્ધવજીને કહે છે કે હે ઉદ્ધવજી સર્વ સંગોને ટાળનારો સતસંગ જે પ્રમાણે મને વશ કરે છે; તે પ્રમાણે યોગ તત્વ વિચાર, ધર્મ; વેદાધ્યન, તથા સંન્યાસ, યજ્ઞ, વાવ, કુવા વિગેરે નવાણા ખોદાવવાં, દક્ષિણા, વ્રત, દેવપૂજા,

મંત્રો, તીર્થો, નિયમો અને યમો પણ મને વશ કરી શકતાં નથી, સંતો, ભક્તો, મહાત્માઓ અને સત્ પુરૂષોના સમાગમથી મારી તુરત પ્રાપ્તી થાય છે. અપાર હેતવાળા ભગવાન આગળ વધીને કહે છે કે યોગથી, તત્વ વિચારથી, દાનથી, વ્રતથી, તપથી, ચરણથી, વ્યાખ્યાનથી વેદાધ્યયનથી તથા સંન્યાસ લેવાથી પણ મનુષ્ય પ્રયત્ન કરતાં છતાં, પણ જેમને પ્રાપ્ત થતો નથી, તેમને ગોપીઓ, ગાયો, વૃક્ષો, મૃગો, નાગો, તથા બીજા પણ મૂઢ બુદ્ધીવાળા જીવો સત-સંગથી ઉત્પન્ન થયેલી એક ભક્તિવડે પરિશ્રમ વગર પ્રાપ્ત થયેલ છે, તો ખ્યારા આ છે સતસંગની મહત્તા—હે પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ પ્રભુ પુરૂષનો ન્યારે સંસારમાંથી છુટકો થવાનો હોય છે, ત્યારેજ સત પુરૂષોની સેવાથી તમારી ભક્તિ કરવાની મતિ થાય છે અને એજ છે પુરૂષનો મુખ્ય પુરૂષાર્થ પુરૂષોત્તમના પદની પ્રાપ્તિ કરવી એમાંજ જીવંતીની સ્વાર્થકતા છે

કાયાના કલ્યાણ છે અને મનુષ્ય દેહની કર્તવ્યતા એમાંજ સમાયલી છે. માનુષી જીવનની એજ ફરજ છે અને જીવનનું ધ્યેય પણ એજ છે.

The Paramount aim and duty of life is to recite the name of Shree Krishna Constantly.

ભરત ખંડની પુણ્ય ભૂમિમાં મનુષ્યનો દેહ જો કે ક્ષણ ભંગુર છે, નાશવંત છે, વિનાશી છે પાણીના પરપોટા જેવો કે વિજળીના ઝબકારા જેવો છે તેટલામાં પણ જો મનુષ્ય ચહાય તો પોતાના આત્મ કલ્યાણના દ્વાર ઉઘાડી શકે તેમ છે માટે ખ્યારા આવો જે રસની વાતો પ્રીતમ કરે છે તે રસ અનુભવીએ.—

કોઈ રામ રસ પીયોરે, મનુષ્યા જન્મ રૂડો જાય છે
કોઈ રામ રસ પીયોરે, ઘટમાં બેઠો તે કાળ ખાય છે
કોઈ રામરસ પીયોરે, ભકિત કરતા તે નવ લાજીએ;
કોઈ રામરસ પીયોરે, ગોવિંદ ગુણ ગાઈ ગાજીએ.

કેઈ રામરસ પીયોરે, આવી, આવીને નવા રંગમાં,
 કેઈ રામરસ પીયોરે, ભાગ્યશાળી ભકતોના સંગમાં.
 કેઈ રામરસ પીયોરે, લેતાં તે વાર ન લગાડીએ;
 કેઈ રામરસ પીયોરે, જાગી બીજાને જગાડીએ.
 કેઈ રામરસ પીયોરે, કાળ અચાનક આવશે,
 કેઈ રામરસ પીયોરે, જમના તે માર મૂકાવશે.
 કેઈ રામરસ પીયોરે, વિપત્તી વેળા તે બચાવશે,
 કેઈ રામરસ પીયોરે, ભવસાગરથી પાર ઉતારશે.
 કેઈ રામરસ પીયોરે, પ્રીતમ પ્રભુને સંભારીએ;
 કેઈ રામરસ પીયોરે, જીતેલી બાજી નવ હારીએ.

હરે રામ હરે રામ રામ રામ હરે હરે
 હરે કૃષ્ણ હરે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ હરે હરે

તમારી સ્તુતિ વેદ શાસ્ત્રે વખાણી,
 વિરામી મુનીઓ તાણી વૃત્તિ વાણી.

જગાધીશ તારા ગુણો છે અમાપ,
 અમે દંડવત વંદીએ વિશ્વનાથ,
 તમારા ગુણો શેષ મહેશ ગાવે,
 તમારા પુરા પાડનો પાર નાવે.

તમે છે ત્રીલોકીતણા તાત જેવા,
 દયાળુ તમોને નમું દેવદેવા.

ભજ શેષને શારદા ચંદ્ર ઈંદ્ર,
 ભજે આપને નીત્ય મોટા મુનીંદ્ર
 સદાશીવ જેવા સજે નીત્ય સેવા
 દયાળુ તમોને નમું દેવદેવા.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણુકી જય.

આનંદ, આનંદ આજ અપાર
 વર્તી રહ્યો છે જયજય કાર.
 ઉરે હુતો જ્યાં રજ તમ મેલ,
 સત્વની થઈ છે રેલમછેલ.

જીવન સુધરે જે થકી, સરે આપણાં કામ,
હરિજન મારા બોલજો, પ્રેમથી રાધેશ્યામ.

ત્રીકમ તારા તેજની જીગમાં ના મળે જોડ,
પૂરણ પ્રેમે બોલજો, જય જય શ્રીરણુછોડ.

લકિત લજનનાં સુખડાં, અમને નીશદીન દે;
હરિજન મારા બોલજો, સદ્ગુરુ દેવની જય.

સીયાવર રામચંદ્રકી જય, પવનસુત હનુમાનકી જય.
ઉમાપતિ મહાદેવકી. જય, રાધાવર કૃષ્ણચંદ્રકીજય,
બોલો ભાઈ સખ સંતન કી જય.

અંતર વીષે દ્રષ્ટી કરી જો જો જરા શાંતી ધરી,
વૃત્તિ બધી સંકેલીને ઉતારજો ઉડે જરી.

ત્યાં દિવ્ય દહેરી આવશે આનંદની સુવાસથી,
ત્યાં પ્રેમ પ્રણુ પ્રકાશસે બ્રહ્માનંદની જ્યોતી થકી.

શુભ લગ્ન સાવધાન.

સંકલ્પકુ તોડો મનકુ જોડો

૨૨

જાલા હરિજનો, શાન્ત અને પ્રસન્ન ચીતે શ્રી
રાધાકૃષ્ણપૂર્ણપુરુષોત્તમના ચરણકમળતું અંતઃકરણને
વિષે ધ્યાન ધરે.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય.

ૐ શ્રીમન મહાગણાધિપતયે નમઃ ૐ શ્રીમન મહાગણાધિ
પતયે નમઃ ૐ શ્રીમન મહાગણાધિ પતયે નમઃ;
શ્રી ગણપતિ મહારાજકી જય

શુભ લગ્ન સાવધાન

સંકલ્પકુ તોડો મનકુ જોડો.

ૐ આનંદાય નમઃ ૐ જીવાનંદાય નમઃ ૐ વૃષ્ટિવાનંદાય
નમઃ ૐ સુરાનંદાય નમઃ ૐ મુકતાનંદાય નમઃ
ૐ અક્ષરાનંદાય નમઃ ૐ અખંડાનંદાય નમઃ ૐ નિત્યા
નંદાય નમઃ ૐ અતુલાનંદાય નમઃ ૐ અદ્વૈતાનંદાય નમઃ
ૐ પૂર્ણાનંદાય નમઃ ૐ પરમાનંદાય નમઃ ૐ સચ્ચીદા

નંદાય નમઃ ૐ મહાદેવાય નમઃ ૐ નમઃ શિવાય
 ૐ નમઃ શિવાયઃ નમઃ પાર્વતીપતયે હરહર મહાદેવ.
 હરિ ૐ પૂર્ણમહઃ પૂર્ણમિદં પૂર્ણાત્પૂર્ણં મુદ્ધવ્યતે ।
 પૂર્ણસ્ય પૂર્ણમાદાય પૂર્ણમેવા વશિષ્યતે ॥
 હરિ ૐ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણ્ડી જય.

નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુજી,
 નમસ્તે નમસ્તે અખંડા વિભુજી,
 નમસ્તે નમસ્તે સદાકષ્ટહારી,
 નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ નિર્વિકારી.
 નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ દીનબંધુ,
 નમસ્તે નમસ્તે મહા જ્ઞાનસિંધુ.
 નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ દીન દાતા,
 નમસ્તે નમસ્તે ચિદાનંદ ધાતા.

નમસ્તો નમસ્તો વિભુવિશ્વકર્તા,
નમસ્તો નમસ્તો સદા સૃષ્ટિભર્તા.

નમસ્તો નમસ્તો વિભુ વિશ્વપાળા,
નમસ્તો નમસ્તો દયાળા કૃપાળા.

નમસ્તો નમસ્તો કૃપાનાથ ત્રાતા,
નમસ્તો નમસ્તો વિભુ હે અન્નતા.

નમસ્તો નમસ્તો વિભુ વિશ્વભૂષા,
નમસ્તો નમસ્તો સદા શાંત રૂપા.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણ કી જય.

સૌનું કરો કલ્યાણુ દયાળુ પ્રભુ સૌનું કરો કલ્યાણુ,
જાદવ દાસના દાસ પોકારે પ્રેમે કરીને પ્રણામ.
દયાળુ પ્રભુ સૌનું કરો કલ્યાણુ.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય.

પૃથ્વી શાન્તિ રન્તરિક્ષમ શાન્તિ ધૈઃ શાન્તિ રાહુષઃ
 શાન્તિ ઔષધય શાન્તિ વનસ્પતય શાન્તિ વિશ્વેમે દેવાઃ
 શાન્તિ સર્વેમે દેવાઃ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિભીઃ
 તાભી શાન્તિભીઃ સર્વશાન્તિભીઃ સમયા મોહમ્
 યદ્વિયધોરં યદ્વિયકુરં યદ્વિયપાપંતચ્છાન્તમ તચ્છિવમ્
 સર્વમેવ સમા સુનઃ

નમઃ પાર્વતિપતયે હર હર મહાદેવ.

હારચરણનમેં જોડો ચિત્ત, આકર શરણમે ઉસકી,
 લખો દીદાર દિલમેંહી, હરિ શરણું હરિ શરણમ્
 ક્રિયા ઉપદેશ અર્જુનકો, યહી હય સાર ગીતાકો;
 તજો સખ ધર્મ એકોગ્રોહ, હરિ શરણું હરિ શરણમ્
 અનંત ઉપદેશ સુનકરલી, જો ધારે દિલકે અંદર તું
 કહે હરદમ હરી શરણું હરી શરણું હરી શરણમ્

બોલો હરિ હરિ.

અહો રામ રાયા દયાહી કરાવી,
હીનાચેમની પદ પ્રીતી જડાવી.

સદા સંગતી સજજનાચી ઘડાવી,
પ્રભો વાસના હેચી હે પુરવાવી.

સદા સર્વદાયોગ તુઝા ઘડાવા,
તુઝે કારણી દેહ માઝા પડાવા.

ઉપેક્ષુ નકો ગુણવંતા અનંતા,
રઘુ નાયકા માગણે હેચી આતાં.

જયદેવ જયદેવ, જયજય જગકર્તા
પ્રભુ જય જય જગકર્તા.

ભગવંત તુ' ભવભર્તા (૨)
હરકત સંહર્તા—ૐ હરહરહર મહાદેવ

પૂરણુ પરમ પરાક્રમી,
પ્રભુ વિભુ પરમાત્મા—પ્રભુ વિભુ

સકળ કળાધર શ્રીમત્ (૨)

ધીમત ધરમાત્મા—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

તું સચરાચર સ્વામી,

બળવંત બહુ નામી—પ્રભુ બળવંત

વિમળ મંડળ વિશ્રામી (૨)

ધન્ય અચળ ધામી—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

તત્વ સકળ ગુણ તારા,

સર્વ થકી સારા—પ્રભુ સર્વ

અંતર્યામી હુમારા (૨)

પ્રાણ થકી ખ્યારા—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

કરુણા કર ઉપકારી,

ધર્મ બિરદ ધારી—પ્રભુ ધર્મ

તેં ભવપાર ઉતારી (૨)

અગણિત નરનારી—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

તુજ મહિમા બહુ મોટો,
 શુભ તારી શક્તિ—પ્રભુ શુભ
 સુરનર મુનિવર માગે (૨)
 ભલી તારી ભક્તિ—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

હે હરિ! હરકત હરજો,
 કરૂણા ઘણી કરજો—પ્રભુ કરૂણા,
 અભય કરજી આદરજો (૨)
 ઉર અરજી ધરજો—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

નમઃ પાર્વતિપતયે હરહર મહાદેવ.

શ્રી હરિ ૐ પુંડરિક, વરદે હરિ વિકૃલ (૨)
 પંઢરપુર નિવાસી રૂક્મણી વર (૨)
 બાળક કરધર નટવર—શ્રી હરિ

સૂજે સૂજે બની માત, પોષે પોષે બની તાત (૨)
 ભકતોના ઉદ્ધાર માટે તારો અવતાર—શ્રી હરી.

ફળો ઇચ્છા તમારી તે અમારાથી પ્રયત્નો બને (૨)
 ધર્મું ખડાનું તમારું તો નીભાવો નાથ બાળકને—શ્રી હરિ
 પુંડરિક વરદે હરિવિઠલ

શ્રીજ્ઞાનદેવ તુકારામ મહારાજકી જય.

આવ્યો તો એ આવ્યો તો ને વસ્તુ અલૌકિક લાવ્યો તો
 અસત્યમાં એક સત્ય બતાવી લીલા અનુપમ કરી ગયો
 માનવ દેહ ધરી આવ્યો તો, પ્રેમ ભક્તિ સમજાવી ગયો.
 આત્મ અનાત્મનું ભાન કરાવી લીલા અનુપમ કરી ગયો,
 મહા પ્રભુના દિવ્ય સિદ્ધાંતો રગ રગમાં દેખાડી ગયો.
 સદા કૃષ્ણને શરણે રહીને, લીલા અનુપમ કરી ગયો.
 દયા દીનતા ધર્મ દીપાવી, જપ યજ્ઞ આરંભી ગયો,
 યાવત્પંચ દિવાકરો રહો, આશીર્વાદ એ દેતો ગયો.
 દેવકોટીનો વિરલ હુતો એ, લીલા મનુષ્યની કરી ગયો.
 જે રસ તો દેવતાને દુર્લભ સુલભ હોમોને કરી ગયો.

લોક કહે કબુતર, કબુતર, પણ કબુ કહે હું તરી ગયો,
ભકિતરૂપી ચણ ચણી ચણાવી, કબુ હમારો ઉડી ગયો.

જેની કૃપા કટાક્ષથી, મુંગો બોલે વાણ;
તે ગુરૂ પરમાનંદને, પ્રથમ કરૂં પ્રણામ.
કોપ પ્રભુનો કારમો, ગુરૂથી થાએ શાંત.
ગુરૂ ગોવિંદ ગણી ભજે, વહે શાસ્ત્ર વેદાંત.
ગુરૂ પદ પંકજ પુજતાં ચૌદ લોક પૂજય,
શિવ વિરંચી શારદા, સદ્ગુરૂના જશ ગાય.
સમરૂં માતા સરસ્વતિ, વાણી અવિચળ આપ,
ગુણ ગાવું ગોવિંદના ટળે ભવો ભવના તાપ

સીયાવર રામચંદ્રકી જય. પવનસુત હનુમાનકી જય.
ઉમાપતિ મહાદેવકી જય. રાધાવર કૃષ્ણચંદ્રકી જય.
બોલો ભાઈ સખ સંતનકી જય. શ્રી રણછોડરાયકી જય.
શ્રી દ્વારિકાધીશકી જય. શ્રી નરનારાયણ દેવકી જય.

શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ દેવકી જય. શ્રી સરસ્વતિ માતકી જય.
 શ્રી જાદવાધીશકી જય. શ્રી સદ્ગુરુ દેવકી જય. નમઃ
 પાર્વતી પતયે હરહર મહાદેવ. પુંડરિક વરદે હરિ
 વિઠ્ઠલ શ્રી જ્ઞાન દેવ તુકારામ મહારાજકી જય.

વિઠ્ઠલ બોલા બોલા હો આનંદાને આનંદાને વૈકુંઠ
 ધ્વજ લાવીલ્યા તુકારામાને વિઠ્ઠલ બોલા બોલા
 હો આનંદાને આનંદાને વૈકુંઠ ધ્વજ લાવીલ્યા તુકારામાને
 વિઠ્ઠલ બોલા બોલા હો આનંદાને આનંદાને વૈકુંઠ
 ધ્વજ લાવીલ્યા તુકારામાને, પુંડરિક વરદે હરિ
 વિઠ્ઠલ શ્રી જ્ઞાનદેવ તુકારામ મહારાજકી જય.

જયગુરુ જયગુરુ જયગુરુ જય
 જયગુરુ સદ્ગુરુ જય જય જય
 જયગુરુ જયગુરુ જયગુરુ જય
 જયગુરુ સદ્ગુરુ જય જય જય
 બોલ શ્રીસદ્ગુરુ દેવકી જય

૩૨

ૐ પૂર્ણાનંદા પરમાનંદા જય સચ્ચિદાનંદા.
અચ્યુતં કેશવં રામનારાયણમ્
કૃષ્ણ દામોદરં વાસુદેવં હરિમ્
શ્રીધરં માધવં ગોપીકા વલ્લભમ્
શ્રીજનકી નાયકં રામચંદ્ર દેવકી જય.
સીતાકાન્ત સ્મરણમ્ જય જય રામ

રાતનો કાર્યક્રમ.

સ્ટા. ટા. ૮૧ થી ૧૦

શ્રીકૃષ્ણ ભજનાશ્રમનું નિત્ય કર્મ.

રાત્રિના સમયે સ્ટા. ટા. ૮૧ થી ૧૦

શ્રી સદ્ગુરુ દેવકીજય.

વંદું હું પરમેશ, વ્યાપ્ત વિભુને, વંદું જગાધીશને;
 વંદું સર્વ શરણ્ય સત્યપદને, વંદું સદા ઇશને;
 વંદું દેવ દયાનિધી ચિદ્ધના, વંદું હું વિશ્વેશને;
 વંદું હું પરમાત્મપૂર્ણ પ્રભુને, વંદું પરિપ્રજ્ઞને.
 માનો મળી છે મોટી વાત હાથે આવી તેમાં હારજોરે,
 કરી જતન દિવસ રાત્ર, સુતા બેઠા અભાગજોરે.

સાચો મળ્યો છે સતસંગ, અંગે અચળ કરી રાખજોરે.
રખે ચઢે ખીજનો રંગ, એવું ડહાપણ દૂર નાખજોરે,
લઈ ખેઠા છો મોટા લાલ, ભેટી પૂરણ પ્રહરનેરે,
નહીતો દુઃખના ઉગત દાણ, માની લેજો આ મર્મનેરે.

આજ પામ્યા છો આનંદ, વામ્યા દારણ દુઃખનેરે,
એમ કહે નિષ્કલોનંદ, રખે મુક્તા એવા સુખનેરે.

ખોલો હરિ હરિ

શુભલગ્ન સાવધાન

સંકલ્પકું તોડો મનકું જોડો

શ્રી કૃષ્ણશરણમમ-શ્રી કૃષ્ણશરણમમ-શ્રી કૃષ્ણશરણમમ.

રામ રામ રામ રામ રામ રામ

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય

મનતો સકળ વાસના ત્યાગી કેવળ રામચરણ લેહો લાગી
રાગ દ્વેષકી અગ્ની ગુબ્બતી, કામ કોધ વાસના નસાની.

તુલસી જખહી શાંતિ ધરઆઇ, તખ ઉર ખસત શ્રીરઘુરાઈ;
 હરિનારાયણ ગુરનારાયણ હરિનારાયણ ગુરનારાયણ
 રામ રામ રામ રામ રામ રામ

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય

ધુન

જય નટવર ગિરીવરધારી, છો સેવકના સુખકારી-જય
 જેને ગોકુળ ગામની ગાયો ચારી જય નટવર ગિરીવરધારી
 જેના મુખ પર મોરલી શુભકારી જયનટવર ગિરીવરધારી
 જેના નામ તણે મહિમાભારી જય નટવર ગિરીવરધારી
 જેને શિવરી મીરાં કુબળ તારી જય નટવર ગિરીવરધારી
 જય રણછોડરાયની બલીહારી જય નટવર ગિરીવરધારી

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય

પીચો હરિ રસ નીશદીન પીચો (૨)
 ભક્તો હરિ રસ નીશદીન પીચો—પીચો

પીચો ઉમ ગે બ્રહ્મા વિષ્ણુ(૨) પીચો શંકર ભોળો ભાઈ-પીચો
 ધંદ્ર સભામાં સોમ તણીતો(૨) હરદમ ઉડે છોળો ભાઈ-પીચો
 હું તું ના સૌ ભેદ ભૂલાવે(૨) એવો દૈવી દીવો ભાઈ-પીચો
 એકજ અહિં તો ઘુંટડા ભરી ભરી(૨) મસ્તબની સૌ પીચો
 ભાઈ-પીચો

અહો ખ્યારાઓ આવો ફરી વધુ એકવાર એ હરિ
 રસ મહીમાની વાતો કરીએ કે જે રસ બ્રહ્મા ભોગવી
 રહ્યા છે વિષ્ણુ વખાણી રહ્યા છે. તેત્રાસ કરોડ દેવતાના
 પંદનીય પૂજનીય મહાદેવ જે રસ માણી રહ્યા છે તે
 રસનું પાન કરવા બહાલા આ નર દેહ મળ્યો છે. કે જે
 રસ સ્વર્ગમાં નથી વૈકુંઠમાં નથી અક્ષર ધામમાં નથી
 તે રસ સંતોની સભામાં અને ભકતોની મંડળીમાં રેલાઈ
 રહ્યો છે ખ્યારા અહો ભાગ્ય છે કે મારા નાથે કંઈ કૃપા
 ક્યો અનુગ્રહ કરી દીધો ! હે નાથ જેમ એક ગરીબ
 બ્રાહ્મણના છોકરા ઉપર હાથણી ગાંડી થઈ કળશ ઢોળી દે

અને તે જેમ ગામનો રાજા થઈ પડે અને જંગલમાં
છાણા વીણતી વાઘરણુને રાજા જેમ રાણી કરીદે તેમ
હે નાથ મારા કયા જન્મના પુણ્ય ઉદય થયાં એ પ્રભુ
મારી સ્થિતિ સામે અને તારી કૃપા સામે જોતાં મારા
હૃદયમાં જે જે ઉલરાઓ ભરાઈ આવે છે તે હું શી રીતે
વર્ણવી શકું ? તો એ ભાગ્યશાળી પણાની મળ લૂંટવા
સારૂ હરિરસ પીતાં તો થાઓ, એ મળ એ સ્વાદ, એ
લહેર, એ આનંદ પણ લૂંટવા જેવો છે ખ્યારા અમારો
બદલ કહે છે એ મળ કરી તો જુઓ.

મળ એમા પણ કેવી છે કરી જુઓ તો જરા,

લહેર એમાં પણ શું છે તે લઈ જુઓ તો જરા.

એકવાર એ મળ એ સ્વાદ ચાખ્યા પછી આ
રસના આ જીવ્હા એના વિના એક ઘડી પણ રહી શકતી
નથી પણ એક વાર એનો સ્વાદ આવી જવો જોઈએ.
જેમ સાકર ખાધા પછી બીજી વસ્તુઓ મોળી લાગે
છે તેમ એકવાર હરિ રસ ચાખ્યા પછી સંસારના

બીજા બધા રસો ફીક્કા થઈ જાય છે. ખ્યારા સંત અનંત
પ્રસાદ પોતાનો સ્વાનુભવ એક પદમાં કહે છે કે

હરિ રસ લાગ્યો મને સરવથી મીઠો રે,
એના સમ સ્વાદ બીજે ક્યાંય નવ દીઠિરે—હરિં

હરિ સ્મરણમાં નીત્ય સ્વાદ મને લાગેરે,
એ થકી આનંદ દિવ્ય અંતરમાં જાગે રે—હરિં

ભોગવું હું જેમ વધુ તેમ લાગે વડાભોરે,
મુખથી મુકાય નહિ હરિ રસ ખ્યાલોરે—હરિં

અંતરનો અનુભવ, અનુભવી જાણે રે,
થાય તરબોળ, રોમ રોમ તેજ ટાણેરે—હરિં

રામ નામ જપી હું તો મહામોજ માણુંરે,
સ્વર્ગતણા મુખ એની પાસે તુચ્છ જાણુંરે—હરિં

દહાડે દહાડે ઘેલાઈ અનુની વધી જશેરે,
ઘેલો છે કે ડાહ્યો તે તો આખરે જણાશેરે—હરિં

ખ્યારા પ્રાચીન કાળના અનેક ભકતો જેવા કે
 જીનાગઢનો નાગર નરસૈયો, મેવાડની મીરા, કાશીનો
 કબીર, ડોહના હયારામ, મહારાષ્ટ્રનાં અનેક સંતો
 જેવા કે તુકારામ, એકનાથ, નામદેવ, જ્ઞાનદેવ, જનાબાઈ
 અને અંગાલાના કૃષ્ણચૈતન્યે પણ સમસ્ત અંગાલાને
 એકજ ધુનથી ગજવી મૂક્યું હતું કે

ધૂન

હરિ બોલો હરિ બોલો હરિ બોલો ભાઈ
 હરિ નહિ બોલે ઉસકુ રામ દુવાઈ,
 હરિ બોલો, હરિ બોલો, હરિ બોલો, હરિ બોલો,
 તો એકવાર પૂરણ પ્રેમથી હરિ શબ્દનો ઉચ્ચાર
 કરો તો ખરા.

બોલો હરિ હરિ.

હરિ લક્ષ ચોરાસી નાવે ફરી, સંસાર સાગરથી જાય તરી,
 ભાવ ભકિત જેને કીધી ખરી, એકવાર પૂરણ પ્રેમથી

બોલો હરિ હરિ.

હરે રામ હરે રામ રામ રામ હરે હરે
હરે કૃષ્ણ હરે કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ હરે હરે

શ્રી ગિરીરાજ ધરણ કી જય.

તમારી સ્તુતિ વેદ શાસ્ત્રે વખાણી
વિરામી મુનીઓ તણી વૃત્તિ વાણી
જગાધીશ તારા ગુણો છે અમાપ;
અમે દંડવત વંદીએ વિશ્વનાથ.

તમારા ગુણો શેષ મહેશ ગાવે,
તમારા પુરા પાડનો પાર નાવે;
તમે છો ત્રીલોકી તણા તાત જેવા,
દયાળુ તમોને નમુ દેવ દેવા;
ભજે શેષને શારદા ચંદ્ર ઇંદ્ર,
ભજે આપને નીત્ય મોટા મુનીંદ્ર;

સદાશીવ જેવા સજે નીત્ય સેવા,

દયાળુ તમોને નમું દેવ દેવા;

શ્રી ગિરીરાજ ધરણુકી જય.

અંતર વિષે દૃષ્ટી કરી, જો જો જરા શાંતી ધરી;

વૃત્તિ બધી સંકેલીને, ઉતારજો ઉંડે જરી.

ત્યાં દિવ્ય દહેરી આવશે આનંદની સુવાસથી,

ત્યાં પ્રેમ પૂર્ણ પ્રકાશસે, અદ્વાનંદની જ્યોતિ થકી.

શુભ લગ્ન સાવધાન

સંકેતપકુ તોડો મનકુ જોડો.

બહાલા હરિજનો, શાન્ત અને પ્રસન્ન ચી-તે શ્રી
રાધાકૃષ્ણપૂર્ણપુરૂષોત્તમના ચરણકમળનું અંતઃકરણને
બિંબે ધ્યાન ધરો.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણુકી જય.

હુરિ ઐં પૂર્ણમિદઃ પૂર્ણમિદં પૂર્ણાત્પૂર્ણં મુદ્ધ્યતે;
પૂર્ણસ્ય પૂર્ણં માદાય પૂર્ણં મેવા વશિષ્યતે.

હુરિ ઐં શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણકી જય.

નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુજી,
નમસ્તે નમસ્તે અખંડા વિભુજી,
નમસ્તે નમસ્તે સદાકષ્ટહારી,
નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ નિર્વિકારી.
નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ દીનખંધુ,
નમસ્તે નમસ્તે મહા જ્ઞાનસિંધુ.
નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ દીન દાતા,
નમસ્તે નમસ્તે ચિદાનંદ ધાતા.
નમસ્તે નમસ્તે વિભુવિશ્વકર્તા,
નમસ્તે નમસ્તે સદા સૃષ્ટિભર્તા.

નમસ્તે નમસ્તે વિભુ વિશ્વપાળા,

નમસ્તે નમસ્તે દયાળા કૃપાળા.

નમસ્તે નમસ્તે કૃપાનાથ ત્રાતા,

નમસ્તે નમસ્તે વિભુ હે અબ્જતા.

નમસ્તે નમસ્તે વિભુ વિશ્વભૂપા,

નમસ્તે નમસ્તે સદા શાંત રૂપા.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણુકી જય.

સૌનું કરો કલ્યાણુ દયાળુ પ્રભુ સૌનું કરો કલ્યાણુ,

બાદવ દાસના દાસ પોકારે પ્રેમે કરીને પ્રણામ.

દયાળુ પ્રભુ સૌનું કરો કલ્યાણુ.

શ્રી ગિરીરાજ ધરણુકી જય.

પૃથ્વી શાન્તિ રન્તરિક્ષમ શાન્તિ ધૈઃ શાન્તિ રાહુપઃ

શાન્તિ ઔષધય શાન્તિ વનસ્પતય શાન્તિ વિશ્વેમે દેવાઃ

શાન્તિ સર્વેમે દેવાઃ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિભીઃ

તાલી શાન્તિલી: સર્વશાન્તિલી: સમયા મોહમ્
 યદ્વિયઘોરં યદ્વિયકુરં યદ્વિયપાપંતચ્છાન્તમ તચ્છિવમ્
 સર્વમેવ સમા સુન:

નમ: પાર્વતિ પતયે હરહર મહાદેવ.

ધતની ખીનતી રઘુનંદનસે (૨) હુઃખ દ્રંદ્ર
 હમારા મીટાવોજી—ધતની

અપને પદ પંકજ પીંજરમે (૨) ચિત્ત હંસ
 હમારા ખીઠાવોજી—ધતની

તુલસીદાસ કહે કર જોડી (૨) લવસીંધુ
 પાર ઉતારોજી—ધતની

ૐ શ્રીમન્ મહાગણાધિપતયે નમ: ૐ શ્રીમન્ મહા-
 ગણાધિપતયે નમ: ૐ શ્રીમન્ મહાગણાધિપતયે નમ:

શ્રી ગણપતિ મહારાજકી જય

શુભ લગ્ન સાવધાન.

સંકલ્પકુ તોડે મનકુ જોડે

ૐ શ્રીદાયનમઃ ૐ સુખદાયનમઃ ૐ કામદાયનમઃ ૐ
 શાંતિદાયનમઃ ૐ સ્વસ્તિદાયનમઃ ૐ પ્રાણુદાયનમઃ ૐ
 મોક્ષદાયનમઃ ૐ મહાદેવાયનમઃ

ૐ નમઃ શિવાય ૐ નમઃ શિવાય ૐ નમઃ શિવાય

નમઃ પાવતિ પતિયે હરહર મહાદેવ.

જયદેવ જયદેવ, જયજય જગકર્તા

પ્રભુ જય જય જગકર્તા,

ભગવંત તું ભવભર્તા (૨)

હરકત સંહર્તા—ૐ હરહરહર મહાદેવ

પૂરણ પરમ પરાક્રમી,

પ્રભુ વિભુ પરમાત્મા—પ્રભુ-વિભુ૦

સકળ કળાધર શ્રીમત્ (૨)

ધીમત ધરમાત્મા—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

તું સચરાચર સ્વામી,

બળવંત બહુનામી—પ્રભુ-બળવંત૦

વિમળ મંડળ વિશ્રામી (૨)

ધન્ય અચળ ધામી—ૐ હરહરહર મહાદેવ

તત્વ સકળ ગુણ તારા,

સર્વ થકી સારા—પ્રભુ-સર્વ૦

અંતર્યામી હમારા (૨)

પ્રાણ થકી ખ્યારા—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

કરુણા કર ઉપકારી,

ધર્મ ખિરદ ધારી—પ્રભુ-ધર્મ૦

તેં ભવપાર ઉતારી (૨)

અગણિત નરનારી—ૐ હરહરહર મહાદેવ.

તુજ મહિમા બહુ મોટો,

શુભ તારી શક્તિ-પ્રભુ-શુભ૦

સુરનર મુનિવર માગે (૨)

ભલ્લી તારી ભક્તિ ૐ હરહરહર મહાદેવ.

હે હરિ હરકત હરજો,
કરૂણા ઘણી કરજો-પ્રભુ-કરૂણા०

અભય કરણ આદરજો (૨)
ઉર અરણ્ય ધરજો ૐ હરહરહર મહાદેવ.

નમઃ પાર્વતિ પતયે હરહર મહાદેવ.

હરિ ચરણનમે જોડો ચિત્ત, આકર શરણમે ઉસમી,
લખો દિદાર દિલમેહી, હરિ શરણું હરિ શરણમ્.
ક્રીયા ઉપદેશ અર્જુનકો, યહી હય સાર ગીતાકો,
તજો સખ ધર્મ એકો ગ્રોહ, હરિ શરણું હરિ શરણમ્.
અનંત ઉપદેશ સુન કરભી, જો ધારે દિલકે અંદર તું;
કહે હરદમ હરિ શરણું હરિ શરણું હરિ શરણમ્.

બોલો હરિ હરિ

આવાહનં ન જાનામી, ન જાનામી તવ અર્ચનમ્
(પૂજાં) ચૈવ ન જાનામી, ક્ષમ્યતાં પરમેશ્વરમ્.

મંત્ર હિનં ક્રિયાહિનં ભક્તિ હિનં સુરેશ્વર
યત્ પૂજનં કૃતં દેવ પરિપૂર્ણં તદ્દસ્તુમે.

દાસ તુકા કરિતો કીર્તન, હૃદયી પ્રેમ વિઠોબાચે;

હૃદયી પ્રેમ વિઠોબાચે, હૃદયી ધ્યાન વિઠોબાચે;

દાસ તુકા કરિતો કીર્તન, હૃદયી ચરણ વિઠોબાચે;

વિઠલ વિઠલ વિઠલ વિઠલ વિઠલ પુંડરિક વરદે

હરિ વિઠલ શ્રી જ્ઞાનદેવ તુકારામ મહારાજકી જય.

શાંતિ શાંતિ શાંતિ, પ્રભુ શાંતિ સદા આપો—ટેક

પરમ કૃપા કરી કૃપાળ (૨) કલેશ કબ્ટ કાપો—શાંતિ

શરણુ આવી વિશ્વનાથ (૨) વંદન કરી જોડી હાથ (૨)

સર્વ જપે ભક્ત સાથ (૨) શાંતિ સુખ આપો—શાંતિ

કરુણામય દ્રષ્ટિ કરો (૨) હૃદય તિમિર સર્વ હરો (૨)

મનવાંછિત અર્થ પુરો (૨) સુણી તમે વિલાપો—શાંતિ

જપી તમારું પુણ્ય નામ (૨) કરીએ તમને પ્રણામ (૨)

મત્સ્ય શુદ્ધ ધર્મ સકળ (૨) દેશ વિષે સ્થાપિત—શાંતિ

શ્રી ગિરીરાજ ધરણુકી જય.

વિઠ્ઠલ બોલા બોલા હો આનંદાને આનંદાને

વૈકુંઠ ધ્વજ લાવીલ્યા તુકારામાને

વિઠ્ઠલ બોલા બોલા હો આનંદાને આનંદાને

વૈકુંઠ ધ્વજ લાવીલ્યા તુકારામાને

વિઠ્ઠલ બોલા બોલા હો આનંદાને આનંદાને

વૈકુંઠ ધ્વજ લાવીલ્યા તુકારામાને.

પુંડરિક વરદે હરિ વિઠ્ઠલ શ્રી જ્ઞાનદેવ

તુકારામ મહારાજકી જય.

જયગુરુ જયગુરુ જયગુરુ જય

જયગુરુ સદગુરુ જય જય જય

જયગુરુ જયગુરુ જયગુરુ જય

જયગુરુ સદગુરુ જય જય જય

બોલ શ્રીસદ્ગુરુ દેવકી જય

ૐ પૂર્ણાનંદા પરમાનંદા જય સચ્ચિદાનંદા.

અચ્યુતં કેશવં રામનારાયણમ્

કૃષ્ણ દામોદરં વાસુદેવં હરિમ્

શ્રીધરં માધવં ગોપીકા વલ્લભમ્

શ્રીભનકી નાયકં રામચંદ્ર દેવકી જય.

સીતાકાન્તાઃ સ્મરણમ્ જય જય રામ

મજનો.

શ્રી સદ્ગુરુ દેવકી જય

૧

મા તું સરસ્વતિ કરો કૃપા અતિ,
અરૂ બાળકોને દે તું નીરમળા મતિ.

જગતજનુનિ પરદુઃખલંબન,
દીન દયાળુ મા (૨)

આશ્રય આપો વિદ્ધનો કાપો,
ટાળો તિમીર તમામ—માતુ.

સમરૂં માતા સરસ્વતી, વાણી અવીચળ આપ,
ગુણ ગાવું ગોવિંદના ટવે લવોલવના તાપ.

કૃષ્ણ કહો નરનારરે, બોલો કૃષ્ણ બોલો
બોલો કૃષ્ણ બોલો (૨)

કૃષ્ણનું નામ છે અધમ ઓધારણ (૨)
અધમ ઓધારણ ભવજળ તારણ (૨)
થાશે તમારું કલ્યાણુરે બોલો કૃષ્ણ બોલો
બોલો કૃષ્ણ બોલો-કૃષ્ણ

રામ કહો નર નારરે,
બોલો રામ બોલો બોલો રામ બોલો

રામના નામે પત્થર તરીઆ,
પત્થર તરીઆ પાર ઉતરીયા (૨)

સાગર ઉપર બાંધી પાજરે
બોલો રામ બોલો, બોલો રામ બોલો-રામ

રામના નામે અહુલ્યા ઉધારી, (૨)
અહુલ્યા ઉધારી પેલી શીવરીને તારી (૨)

હેતે ગાયા હનુમાનરે,
 બોલો રામ બોલો બોલો રામ બોલો—રામ
 મનુષ્યા જનમ વારે વારે નહિ આવે (૨)
 આવેલો અવસર શીદને ગુમાવે (૨)
 તકમળી છે અણ્ણમોલરે,
 બોલો રામ બોલો બોલો રામ બોલો—રામ

૩

મળીયા છે શીવ જટાધારી,
 જોગેશ્વર અમને મળીયા છે શીવ જટાધારી—ઢેક
 ડુંગર ઉપર નીરજ નોતું બહાલા (૨)
 ખીલી છે કુલ કેરી વાડી—જોગેશ્વર
 જોગેશ્વર રીજે તો નવ નીધી આપે બહાલા (૨)
 ભકતોને લે છે ઉગારી—જોગેશ્વર
 ભાંગ ધંતુરો શીવને ચઢે છે બહાલા (૨)
 રામની ભકિત જેને ખ્યારી—જોગેશ્વર.

થોડી ભક્તિથી રીજી ઘણું આપો છો બહાલા (૨)

ગહન ગતિ છે તમારી—જોગેશ્વર

ભવરે સાગરમાં દીનદાસ કુળે બહાલા (૨)

શંકર મહાદેવ લેજો તારી—જોગેશ્વર

નવનીત

૪

મીઠી મારી આંખડીના તારા,

હો સમ પ્રાણુથકી ખ્યારા,

દસરથના ઘેર અવતાર લીધો,

પીતાજીનાં વાક્ય પાળનારા—હો રામ૦

ગંગા ઉતરવાને કેવટ પાસે,

નદીકાંઠે નાવ માગનારા—હો રામ૦

છળવાને આવેલી સુર પંખાના,

કાન અને નાક કાપનારા—હો રામ૦

૫૯

રાજા રાવણને રણમાંહી માર્યો,
વિભીષણને રાજ આપનારા—હો રામ
લકત વત્સલ ભગવાન ભોળાનાથના,
લકતકેરં કબ્જ કાપનારા—હો રામ

૫

અક્ષર ધામના વાસીરે તારા અક્ષય સુખડા દે (૨)
અક્ષર સુખડાં દે તારા ચરણ કમળમાં લે—અક્ષર
ભાવે ભક્તિ કડું છું તારી, સંતોને જે બહુ પ્યારી (૨)
લે જે ભવસાગરથી તારી, તારા અક્ષય સુખડાં દે—અક્ષર
મનના સંકલ્પો છુટે તે ખરી મળ્યો છુટે (૨)
બુઢાલો દોડયો આવે પુઠે તારા અક્ષય સુખડાં દે—અક્ષર
મીરાંને લગની લાગી, એને ભક્તિ ભવોભવ માગી (૨)
એના ભવની ભાવટ ભાંગી, તારા અક્ષય સુખડાં દે—અક્ષર

નવનીત

૬

પ્રેમી, પ્રેમી, સૌ પ્રેમી બનો સતસંગના (૨)

આ તો નાવ મળ્યું ભવતરવા—પ્રેમી.

સતસંગનો મહિમા છે ભારી (૨)

કામ ક્રોધને નાખે મારી (૨)

એ તો અગ્નીની ચીનગારી—પ્રેમી.

સતસંગ તો મુક્તિ દેનારો (૨)

આચરતાં આનંદ અનેરો (૨)

ટાળે ભવનો ફેરો—પ્રેમી.

સતસંગ તો સાધુજન કરતા (૨)

પ્રેમીજનો તેમાં જઈ ભળતાં (૨)

ભાગ્યે ફળે હરિ મળતા—પ્રેમી.

૭

આવો તમે આવોરે અમારી સંગે આવો (૨)

અમારી સંગે આવો, અમારી સંગે આવો

આવો તમે ગાવોરે ગોવિંદ ગુણ ગાવો—આવો.

આવોને ગાવો ને રામને રીઝાવો,

રામને રીઝાવો.

પ્રેમ રસ પીને પાવો રે અમારી સંગે આવો—આવો.

મમતાને મોહુ જંબળ જગ કેરી,

જંબળ જગ કેરી,

તેને તજી આવોરે અમારી સંગે આવો—આવો.

સતસંગ રૂપી તીર્થ મળ્યું છે, તીર્થ મળ્યું છે

પ્રેમે કરી નડાવોરે અમારી સંગે આવો—આવો.

નવનીત

૮

સખી વનમાં ચાલ્યા છે રઘુનાથજી (૨)

માતા કૌશલ્યા રાયા કરે અને શોક સંતાપ ન માય—સખી.

સખી પહેલે જાણે તે મારીચ મારીઓ (૨)

સીતાજી માતાને રાવણે હેર્યા ઉતર્યા સાગર પાર—સખી

સખી રણમાં માર્યો છે રાવણ રાયને (૨)
 સીતા માતા કેરી શોધ લીધી રૂડી-આખ્યાં વિભીષણને રાજ-સખી
 સખી પુષ્પક વમાને વાલો બેસીયા (૨)
 પુષ્પની વૃષ્ટિ દેવતા એ કીધી-આવ્યા અયોધ્યાની માંય-સખી
 સખી ભકતવત્સલ ભોળાનાથના (૨)
 બેઉ કર બેડી અરજ કરે છે પ્રેમે કરી લાંગું પાય-સખી

૯

અંજનીના જાયા મહાવીર હનુમંતા (૨)
 તમને નમી લાંગું પાય જ્ઞાન ગુણવંતા—અંજની૦
 બળવંતા, બળવંતા, બળવંતા છે તમે દેવા (૨)
 રૂડા રામની આપો ચરણ કમળની સેવા—અંજની૦

સાખી

પવન તનય સંકટ હરણ, મંગલ મુરતી રૂપ
 રામ લલન સીયા સહીત હૃદય બસો સૂરભૂષ-સીયાવર.
 નવનીત

રવિવારે રાસ રમ્યા રંગે,
 એ આનંદ ઉભરાઈ રહ્યો અંગે.
 સદા રહો ગોવિંદની સંગે,
 રવિવારે રાસ રમ્યા રંગે.
 સોમવારે શિવજીને સમરો,
 આશ્રય એક રામ ભક્તિનો ખરો,
 દુસ્તર ભવસાગર સહેજે તરો,
 સોમવારે શિવજીને સમરો.
 મંગળવારે મહીયરીયું મેલ્યું,
 સાસરીયામાં પગલું માંડ્યું પહેલું,
 હવે પરવારવું બહેલું બહેલું,
 મંગળવારે મહીયરીયું મેલ્યું.
 બુધવારે બુધ્ધીદાતા શ્રીહરિ,
 પૂરણ ભક્તિ સંતોને સંગે કરી.

નિર્ભય થઈ વિઠ્ઠલવરને વરી,
બુધવારે બુધ્ધીદાતા શ્રીહર.

ગુરુવારે જ્ઞાની ગુરુ મળ્યા,
સાથે રાખી લકિતના પંથે વળ્યાં.

જેથી મારા તાપ ત્રિવિધી ટળ્યા,
ગુરુવારે જ્ઞાની ગુરુ મળ્યા.

શુક્રવારે વાલમનો વરઘોડો,
મન બુદ્ધીચીત્ત હરિ ચરણે જોડો.

દેહ અભિમાનની ગ્રંથી તોડો,
શુક્રવારે વાલમનો વરઘોડો

શનિવારે વાયુ સુત બજરંગ,
કરજો સદા પ્રભુ પ્રેમીનો સંગ

જેને ચરણે કોટી કાશીને કોટીગંગ
શનિવારે વાયુ સુત બજરંગ

સાતે વારે સમજીને ગાશે,
 નકકી તમે પ્રભુના વહાલા થાશે
 નિર્ભય થઈ હૃદય ચરણે જાશે,
 સાતે વારે સમજીને ગાશે.

નવનીત

સમજી જનોને સમજાય એવી સાન શ્રીજીની (૨)
 અણુસમજી ગોથા ખાય એવી સાન શ્રીજીની-સમજી.
 મીરાં દાસી ગીરધર કેરી સમજી શ્રીજી સાનમાં(૨)
 પેલો રાણો ગોથા ખાય એવી સાન શ્રીજીની-સમજી.
 ભક્ત વિલિષણ લાંકા કેરો, સમજ્યો શ્રીજી સાનમાં(૨)
 પેલી દશમુંડી ગોથા ખાય, એવી સાન શ્રીજી-સમજી.
 ભરત ભાઈ રામજી કેરો સમજ્યો શ્રીજીની સાનમાં(૨)
 પેલી કૈકયિ ગોથા ખાય એવી સાન શ્રીજીની-સમજી.

મનોહર વિશ્વ વાડીમાં, યુગો યુગથી મનોહર રહી (૨)
 નવિન કોઈને એ ભાસે છે, કહે કોઈએ પૂરાણી થઈ-મનોહ
 જનમવું ને મરી જવું, ખીલીને રોજ કરમાવું (૨)
 ગહન ઘટમાળ એ ચાલી, અગમની ગમ પડીના કંઈ-મનોહ
 છતાં કહીએ જીનું ચાલ્યું, નવું આવ્યું નવું આવ્યું (૨)
 નવું શું છે, જીનું શું છે, શું ચવણી એ ઉકલતી નહિ-મનોહ
 સનાતન ગાન સાગરનાં, ગહન ઉંડાણ અંબરના (૨)
 સુધાકર કે દિવાકરમાં, અનાદિ જ્યોત ઝળકી રહી-મનોહ
 નવિનતા શી જીનામાં છે, નવિનતામાં શું જીનું છે (૨)
 જગતનો નાથ છે જીનો, નવું એનાથી કંઈ એ નહિ-મનોહ
 નવા સર્જન નવા ચેતન, બધાં ગઈ કાલના સ્વપ્નો (૨)
 અનાદિ સત્ય શાશ્વત છે, કદી જ્યાં અંત આદિ નહિ-મનોહ

૬૯

૧૫

યશોદા કૃષ્ણ પલ પલમે,
અજબ લીલા દીખાતે હય—ટેક
કભી રોરોકે કહેતે હય,
સખી દેદે મેરી મુરલી (૨)
કભી કાલીકે ફેણ ઉપર,
ખડે અંસી બજાતે હય—યશોદા.
કભી મૈયાસે કહેતે હય,
ચહુ કમલી બોત હય ભારી (૨)
કભી પર્વત ગોવર્ધનકો,
અંગુલી પર ઉઠાતે હય—યશોદા.
કભી લલિતા વિશાખા કે,
બુલાને પર નહિ જાતે (૨)
કભી કુખજકે ઘર જાજા કે,
સો સો ફેર ખાતે હય—યશોદા.

કબી બળવાન રાક્ષસકો,
જમીન પર પટક દેતે હય (૨)

કબી મીટ્ટી કે ખાનેસે,
મૈયાસે થર થરાતે હય-યશોદા.

કબી દર્શન નહિ દેતે,
ભટકતે નારદાદિકે (૨)

કબી હયાલુ હયા કર કે,
ભકતકા રથ ચલાતે હય-યશોદા.

ચહુ અપરંપાર હય માયા,
કહાં તક ઉસકો હમ ગાવે (૨)

શરણુ મોહનકી આવે જો,
વહી બસ ઉસકો પાતે હય-યશોદા.

૧૬

હ્યોને લ્હાવો સત્સંગ માંહી આવો પ્રભુના મુખ જોવાને
કૃષ્ણચંદ્ર તણા દાસ તહમે કહાવો હજાર દુઃખ ખોવાને

૭૧

સાખી

સતગુરૂની સંગત વડે પાપી પાવન થાય
પ્રભુ લજનના નાવથી જીવ સંસાર સાગર તરી જાયરે-પ્રભુ

સાખી

ગામ ગપાટા ત્યાગીને જપો હરિના જપ
કલ્પીયુગમાં કીર્તન થકી બળે પૂર્વ જન્મના પાપરે-પ્રભુ

સાખી

પ્રભુ લજવાને મનુષ્યનો આવ્યો છે અવતાર
પરમ પદારથ પામીને કેમ બધ્યે જમડા કેરો મારરે-પ્રભુ

સાખી

લગવાન ભોળાનાથના સમરણથી વસ થાય
સદગુરૂની સેવા તાણું સુખ સુખથી કહ્યું નવ જાયરે-પ્રભુ

૧૭

એ રસ કોણ પીએ ? તરસ વિના,
એ રસ કોણ પીએ ? ટેક.

રસીયા, તરસીયા કે કોઈ દરદીયા,
 બનીને ગરજ્યા પીએ—તરસ૦
 જે રસ નારદ, શારદે પીધો,
 જનક સનક શુકજીએ—તરસ૦
 જે રસ પીધો ધ્રુવ પ્રહલાદે,
 તુલસી કબીર નરસૈયે—તરસ૦
 મે રસ પાખી અગન લગી જેને,
 તે તો જગત કેમ જીવે—તરસ૦
 અન્ય હો વ્રજની વનિતા પીનારા,
 કરમા મીરાંને તોળાદે—તરસ૦
 ॥ગર ગુરૂવર એ રસ પાયો,
 ખેલી રહ્યો રસ દરીયે—તરસ૦

॥મ નામનું નાણું સન્તો રામ નામનું નાણું (૨)
 ન દોલતમાં અમે કમાયા ગુરુ ગોવિંદનું ગાણું—સન્તો

દુઃખ ચિન્તા કે શોક મોહને, શું કરવાને જાણું (૨)
 રામ નામથી સભર ભર્યાં સૌ, ઉભરે આણું પરમાણું-સન્તો
 જોગ જગન તપ તીરથ સૌમાં નહી કોઈ નામ સમાણું (૨)
 રામ ગુરૂ, ગુરૂ રામ મંત્રને, અનભે કરી વખાણું-સન્તો
 ભૂત ભવિષ્યજ્યાં છતે નથી ત્યાં જીવતાં થાપ્યું થાણું (૨)
 મરણુ બિના મરણું માણ્યું ભાઈ, ઉકલી ગયું ઉખાણું-સન્તો
 એમ એકવીસ હજાર છસોનું, વ્યસન પડ્યું હંસાનું (૨)
 વાસ વસ્યો મોટે ઘેર સાગર, જીવતા જીવીત મુવાનું-સન્તો

૧૯

હાંરે લાલ પાલવડો મારો મેલો મોહનજી મેલો મોહનજી
 જાવા ધ્યો ગોકુલ ગામમાં-હાંરે
 હાંરે મને જાવા ધ્યો ગોકુલ ગામમાં,
 હાંરે તમે મારગ વચમાં

ઉભા મોહનજી ઉભા મોહનજી,

જાવા ધ્યો ગોકુલ ગામમાં—હાંરેલાલ

હાંરે કાન મહીની મટુકી મારી પુટશે (૨)

હાંરે લાલ હૈયાનો હાર મારો વટશે (૨)

હાંરે એમાં જશે જીવલડો મારો મોહનજી મારો મોહનજી

જાવા ધ્યો ગોકુળ ગામમાં—હાંરેલાલ

હાંરે તમે ઘેલા થયા મારા વાલમાં (૨)

હાંરે જાણે આવી ગોવાલજી લાગમાં (૨)

હાંરે મને જાવા ધ્યો કાન માન,

મેલો મોહનજી મેલો મોહનજી

જાવા ધ્યો ગોકુલ ગામમાં—હાંરેલાલ

હાંરે તમે વ્યાકુલ કીધાં મારા વાલમાં (૨)

હાંરે તારી મોરલીના બાણ વાજ્યા તનમાં (૨)

હાંરે તારી મોરલીએ ચિત્તડાં હેર્યાં મોહનજી હેર્યાં મોહનજી

જાવો દયો ગોકુળ ગામમાં—હાંરે લાલ

હાંરે કાન કસોટી તમારી આકરી (૨)

હાંરે મને કરવા રાખો તમારી આકરી (૨)

હાંરે તારી આકરીમાં મનડું મોહ્યું મોહનજી મોહ્યું મોહનજી

જાવો દયો ગોકુળ ગામમાં—હાંરે લાલ.

હાંરે મહેતા નરસૈના સ્વામી શામળા (૨)

હાંરે નાથ થાશે માં આકળા ઉતાવળા (૨)

હાંરે મારા રૂદીયામાં આવી ખીરાજો મોહનજી

ખીરાજો મોહનજી

જાવો દયો ગોકુળ ગામમાં—હાંરે લાલ.

કોઈ હરિજન હો તો આવોરે ઓ પંખીડા (૨)

હુરી હુરી અમને ગવરાવોરે ઓ પંખીડાં—કોઈ

આપણુ સૌ પંખી છઈએ, હુરી રસનાબ્યસની થઈએ (૨)

હુરી હુરી ગાતાં ઉડી જઈએરે ઓ પંખીડાં—કોઈ

હરી રસ મીરાંએ માણ્યો, એ ભાવ ભરોસો આણ્યો (૨)
 જખ મારે પેલો રાણોરે એ પંખીડાં—કોઈ
 છે મુક્તિ જડ અકકડની, જકકી સુકકા લકકડની (૨)
 ભક્તિતો ખસ ફકકડનીરે એ પંખીડાં—કોઈ
 અસ્થિર મનથી છે દુનિયા, એ મન રસીયાજી વસીયા (૨)
 સાગર હરીના કાસદીયારે એ પંખીડાં—કોઈ

૨૧

પ્રેમે લઈયે પ્રભુનું નામ, સમયમાં કામ આવે છે (૨)
 સમયમાં કામ આવે છે અંતે કામ આવે છે. પ્રેમે
 અમૃત બનાવ્યું જેરનું મહારાણી મીરાંબાઈનું (૨)
 સાચા બેલી સુદીર સ્યામ, સમયમાં કામ આવે છે. પ્રેમે
 પંચાળીનાં પટ પુરીયા નવસે નવાણું આવીને (૨)
 એવા સેવકના સુખ ધામ, સમયમાં કામ આવે છે. પ્રેમે
 સુમરણ કયું કે તે સમે ઉદ્ધારિયો ગજરાજને (૨)
 ઠાકોર ઠરવાનો છે ઠામ, સમયમાં કામ આવે છે. પ્રેમે

પેટી પટારાં પ્રેમદા અહીંના અહીં રહી જાય છે (૨)
 નગદ નારાયણનું નામ સમયમાં કામ આવે છે. પ્રેમે
 ભગવાન ભોળાનાથના છે નામથી રાજી સદા (૨)
 કરીયે કીર્તન આઠો જામ, સમયમાં કામ આવે છે. પ્રેમે

૨૨

રણુછોડરાય મારા રણુછોડરાય (૨)
 રૂડા રઢીયાળા મારા રણુછોડરાય—રણુછોડ
 ડાકોરના ડાકોરમાં મન માડું મોહ્યું (૨)
 મુખડું જોઈ માડું હૈયું હુરખાય—રણુછોડ
 મંગળ ભોગને શણુગાર કેરાં (૨)
 લય લીન મન માડું દર્શને થાય—રણુછોડ
 રાજભોગ આરતિ આનંદકારી (૨)
 ઉથાપન વેળા માડું ચિત્ત ઠરી જાય—રણુછોડ
 શયન સમયે શ્યામ સુંદીરને નીરખી (૨)
 હરિપ્રસાદ હૈયાં ભરી ગુણુગાય—રણુછોડ

શી રીતે ભક્તિ કરીએરે સાચી પ્રીતે,
 રસ ખુટીએ જીરવીએરે સાચી પ્રીતે—શી રીતે
 કરશું વાતો કયાં સુધી, જ્યાં ના પહોંચે મન ખુદ્ધી (૨)
 ખસ રંગે રંગે ભડું ભક્તિરે સાચી પ્રીતે—શી રીતે
 હાં હાં હુરિ ઘેલા થાશું, મ્હેતો ને મીરાં ગાશું (૨)
 એ પગલે પગલે જાશુંરે સાચી પ્રીતે—શી રીતે
 દીનરેન હરી હરી કરીએ, મન મુવા વિના ના મરીએ (૨)
 ના ડરીએ, હરિવર હૈયેરે સાચી પ્રીતે—શી રીતે
 શો હરિ રસ ઢરીયો રેલ્યો, જ્યાં નથી ગુરૂ નથી ચેલો (૨)
 સાગર ખેલાન ખનેલોરે સાચી પ્રીતે—શી રીતે

શોભા સલુણા શ્યામની,

તું જોને સખી શોભા સલુણા શ્યામની—ટંક.
 કાટી કંઠપને લખવે જેનું મુખડું (૨)

ફીકફી પડે છે કળા કામની—તું જોને.
સદ્ગુણ સાગર નટવર નાગર (૨)

બલીહારી છે જેના નામની—તું જોને.

કોટી આભુષણનું જે છે ભૂષણ (૨)

સીમા જે છે અભીરામની—તું જોને.

જે તેને ઓળખે તે ધન્ય જગતમાં (૨)

તેને ખીજ વસ્તુ નથી કામની—તું જોને.

અનુપમ એ અલખેલડો રસીકડો (૨)

જીવન મુડી છે દયારામની—તું જોને.

૨૫

જોને લ્યા જીવ તુારીરે આવરદા ચાલી જાય છે (૨)

સારા થકી સારીને પ્રાણ થકી ખ્યારી (૨)

પાણીના રેલા જેવીરે આવરદા ચાલી જાય છે—જોને

રોકીયે રોકાય નહી ખાંધીયે ખંધાય નહી (૨)

ગંગાના પાણી જેવીરે આવરદા ચાલી જાય છે—જેને
 સાચામાં સાચી શીખામણુ લોળાનાથની (૨)
 ઝાકળનાં પાણી જેવીરે આવરદા ચાલી જાય છે—જેને

૨૬

આનંદ મંગળ કરું આરતિ,
 હરિ ગુરુ સંતની સેવારે—ટેક
 પ્રેમે કરી મંદીર પધરાવું (૨)
 સુંદીર સુખડાં લેવારે—આનંદ
 હરિના બાંધ્યા હરિજન છોડે (૨)
 હરિને એવા હેવારે (૨)
 ત્રીભુવન તારણ અધમ ઓધારણ (૨)
 સંત ચરણ શુભ એવારે—આનંદ
 સકળ તીરથ મારા સંતોને ચરણે (૨)
 ગંગા જીમના રેવારે (૨)
 કહે પ્રીતમ ઓળખો અણસારે (૨)
 હરિના જન હરિ જેવારે—આનંદ

હાંરે માઝં મનડું મોડાણું ચીતડું ચોરાણું
ખ્યારા કનૈયાલાલથી

હાંરે મને નેનામાં નીંદ્રા ન આવતી (૨)

હાંરે મને સૈયર સૌ સરમાવતી (૨)

હાંરે મને સુજે ન કામ કંઈ

લાવે ન ખાન કંઈ દીલડું કનૈયાલાલથી.

હાંરે મને સુના લાગે છે સંસારીયા (૨)

હાંરે મેં તો નંદનાકુમાર એક ધારીયા (૨)

હાંરે મેં તો કીધું લગન હવે

રહીશું મગન એક ખ્યારા કનૈયા

હાંરે હું તો સ્વખનામાં સ્યામને દેખતી (૨)

હાંરે હું તો લાખેણા લાભોને લેખતી (૨)

હાંરે લાગી રંગડાની તાળી થઈ મતવાલી ખ્યારા કનૈયા

હાંરે હવે છોડી ન દેશેા છોગાળા (૨)
 હાંરે ગાંડી ઘેલી જાણીને ગોખાળા (૨)
 હાંરે લાગી લાગી લગન બન્યો છગન મગન
 એક ખ્યારા કનૈયાલાલથી હાંરે-મારું•

નંદાજીના લાલારે અવસરીયે બહેલા આવજો (૨)
 અવસરીયે બહેલા આવજો અવસરીયે બહેલા આવજો-નંદાજી
 પંચાળી માટે પ્રભુ પ્રેમે પધાર્યા પ્રેમે પધાર્યા
 છબીલા છોગાળારે અવસરીયે બહેલા આવજો-નંદાજી
 નરસીમહેતાને બહાલા હાર તમે આપ્યો હાર તમે આપ્યો
 મોહન મોરલીવાળારે અવસરીયે બહેલા આવજો-નંદાજી
 ભક્ત વત્સલ ભગવાન ભોળાનાથના
 ભગવાન ભોળાનાથના
 રંગીલા રૂપાળારે અવસરીયે બહેલા આવજો-નંદાજી

- કાને બંસી બબ્બવી ચીતડું લોભાવી મારી કટારી થ્રેમની
હાંરે વડાલા નેહુ ભર્યા નંદના કુમાર છે (૨)
- હાંરે સહુ ગોપીઓના પ્રાણુ આધાર છે (૨)
- હાંરે શાને મુકો વીસારી મીઠા મોરારી-મારી કટારી
- હાંરે સાને છોડી દીયો છે છોગાળા (૨)
- હાંરે બન્યા નીર્દય નંદના લાલા (૨)
- હાંરે કીધા ઘેલા તમામને બુલાવી ભાનને-મારી કટારી
- હાંરે હવે સુજે ના ધરના કામતો (૨)
- હાંરે નથી આત્માને કંયાંઈ આરામતો (૨)
- હાંરે નથી નથી કહેવાતું મનડું મુજતું-મારી કટારી
- હાંરે સુણો વીઠલ વીનતી હુમારી (૨)
- હાંરે કાના કકળે છે વૃજની નારી (૨)
- હાંરે લાગી ગોપી લગન એમ કહેતો છગન-મારી કટારી

૧. પીવો હરિસ નીસદીન પીવો
 ભકતો હરિસ નીસદીન પીવો
 એની લહેજત વીરલા વીણશુ (૨)
 બાણે પામર જીવો ભાઈ.....પીવો૦
 પીવે ઉમંગે બ્રહ્મા વિષ્ણુ (૨)
 પીવે શંકર ભોળો ભાઈ.....પીવો
 ઇંદ્ર સલામાં સોમતણીતો (૨)
 નીસદીન ઉડે છોળો ભાઈ.....પીવો૦
 હું તુંના સૌ ભેદ ભુલાવે (૨)
 એવો દૈવી દીવો ભાઈ.....પીવો૦
 એકજ અહીંતો ધુટડા ભરી ભરી (૨)
 મસ્ત બની સૌ પીવો ભાઈ.....પીવો૦

અમરગઢ જાને કોઈ એક સંત મેળો માલીકનો-ટેક
મલીયો મોંઘો મનુષ્ય તન પંથ મેળો માલીકનો-અમર

કે કાંઈ નવ ચુકખાશે કે વચમાં ખટવાશે

કે ધીરજથી ધાસો કે સીધા સટ જાશે

પંથે મળશે પંથી અનંત મેળો માલીકનો-અમર

કે રસ્તે ખટખટ છે કે આંટી અટપટ છે

કે પડરિપુ નટખટ છે કે વેળા લટપટ છે

લુંટાયા જ્યાં કંઈ સંત મહંત મેળો માલીકનો અમર

કે ગઢ મહા ગવર છે પવન પર અધર છે

કે વચમાં સરોવર છે કે લીલા સુંદર છે

કમલપર બેઠા કમળાકંથ મેળો માલીકનો-અમર

કે દરશન અદ્ભુત છે કે સેવા અચ્યુત છે

કે પુજન અવધુત છે એ વીણ સૌ તુત છે

અમીધર અવીરલ નાવે અંત મેળો માલીકનો-અમર

આને એકાદશી તનમન પાવન કરનારૂં વ્રત એકાદશી

આને હરિજન હૃદયે હોંસધરી

કરો ભજન પ્રભુનું ભાવધરી

અંતરથી ઉપાધી અળગી કરી—આને એકાદશી

આને હરિજનને હરિમય થાવું,

આને અન્ય સ્થળે નવ અથડાવું

હરિસ અમૃત પીવું પાવું—આને એકાદશી

ઉત્તમ વ્રત છે શુભ એકાદશી,

તે હરિજન ભકતને હૃદયે વસી,

આને કિર્તન કરવું કમર કસી—આને એકાદશી

આને વિનય વિવેક વૈરાગ ધરી,

ખોટી ખટપટને દુર કરી

આને રામ નામ લેવા હૃદયે ભરી—આને એકાદશી

આ એકાદશી તારણ તરણી છે,
 આ એકાદશી ભવ ભય હરણી છે
 એ તો સ્વર્ગે જવાની નીસરણી છે—આજે એકાદશી

૩૩

કનૈયાલાલને બોલાવ તહારા દેહ દેવળમાં,
 જગતના નાથને બોલાવ તહારા દેહ દેવળમાં
 પ્રભુ પ્રેમ ભક્તિની પાળે વળી દયા ધર્મની ડાળે (૨)
 હરિના હીંચકાં અંધાવ, તહારા દેહ દેવળમાં—કનૈયા
 પ્રભુજીનું સુમરણ ખ્યાડું, ટળે અંતરનું અંધારું
 લે જે લાખ ટકાનો લહાવ, તહારા દેહ દેવળમાં—કનૈયા
 અર્જુનની આપદ કાપી, અતી નિર્ભય પદવી આપી
 નટવર ભવજલ કેરૂં નાવ, તહારા દેહ દેવળમાં—કનૈયા
 હરિ અંસી મીઠી બજાવે, વૃંદાવન રાસ રચાવે,
 દીલડું ધ્યાન ધરી ડોલાવ તહારા દેહ દેવળમાં—કનૈયા

ગુરૂજ્ઞાન વીના નવ આવે ભોળાનાથતણા મનભાવે,
ભવની બ્રમણ્યો ભુલાવ, ત્હારા દેહ દેવળમાં—કનૈયા

૩૪

નહી ભુલું હો નંદજીના લાલરે નામ ત્હારું નહી ભુલું
નહી ભુલું હો ગોપાલ લાલરે નામ ત્હારું નહી ભુલું

સાખી

નામ ભણ્યો તે સહુ ભણ્યો સકલ શાસ્ત્રનો ભેદ
અડધે નામે ગુણુકા તરી કહોને ક્યારે ભણી હતી
વેદરે—નામ૦

સાખી

પુત્ર નામ ઉચ્ચારથી અજામેલ ભવપાર
કળિયુગમાં પ્રભુ નામ છે એક અધમ ઓધારણ
હારરે—નામ ત્હારું•

સાખી

નામ બરાબર વીશ્વમાં કોઈ નથી સુખકાર
નામવડે પથર તર્યા જેનો શાસ્ત્ર પાડે છે

પોકારરે—નામ ત્હાડું૦

સાખી

કોળી કીરાતની જાતમાં વાલ્મીકીની વાત
ઉલટું નામ જખ્યા થકી મળ્યા અનંત પ્રહ્લાંડકેરા

નાથરે—નામ ત્હાડું૦

સાખી

ભગવાન ભોળાનાથના નામ વડે વશ થાય
કેવળ કેશવ નામ છે ભવસાગર તરવાનો

ઉપાયરે—નામ ત્હાડું૦

૩૫

અવીનાશી આવ્યા આજ આંગણે

કરવા જગતના કલ્યાણરે અમૃત સિંધુ ઉલટ્યો

રેલ રંગની રેલાયરે

અવિનાશી

નિર્ભય નોખત વાગી છે મળ્યા મોહનરાયરે
 દુઃખ ગયાં બહુ દીનનાં સુખ મુખે ન કહેવાયરે-અવિનાશી
 ધામી જે અક્ષર ધામના આવ્યા ધરણીપર આજરે
 કાખ્યા સકળ પાપ તાપને, સર્વાં ભક્તોના કાજરે-અવિનાશી
 કળસ ચઢાવ્યાં કલ્યાણના આખ્યા મુક્તિના દાનરે
 સૌના ઉપર કૃપા કરી, દીનબંધુ લગવાનરે-અવિનાશી
 દુર્બળના દુઃખ કાપીયા નવભોઈ નાત ભતરે
 રંકથી સ્નેહ કરી રહ્યાં મેલી મુક્તોના સાથરે-અવિનાશી
 ધન્ય ધન્ય આ અવતારને મળ્યાં પૂરણ પ્રહરે
 પરમ આનંદ થયો જીવને ટળ્યાં ભારે ભવફંદરે-અવિનાશી
 જયજયકાર થયો જગતમાં કસર રહી નહી કાંચરે
 નેબકુલાનંદ જાય વારણે વારે વારે ગુણ ગાયરે-અવિનાશી

૩૬

રાધેશ્યામ રાધેશ્યામ રાધેશ્યામ રાધેશ્યામ
 રાધેશ્યામ રાધેશ્યામ રાધેશ્યામ રાધેશ્યામ

૯૧

સાખી

આખું જગત માળા જપે, જે પુન્યવંતા નામની,
જેની પાછળ દેલી થઈ છે, ગોપીગોકુળ ગામની—રાધેશ્યામ

સાખી

મુરતી મનોહર નાથની ભૂલાય ના ઘનશ્યામની
બસ ધુન લાગી છે હૃદયમાં. એક રાધેશ્યામની—રાધેશ્યામ

સાખી

યમુના તીરે શ્રીકૃષ્ણ કેરી, અંસરી બાળ રહી
એ અંસરીના નાદમાં સૌ ગોપીયો જાગી ગઈ—રાધેશ્યામ

૩૭

તમને જાણે છે સંસાર કામણ ગારારે
વશ કીધી વૃજની નાર મોરલી વાલારે
શીખ્યા ધુત પણાનાં કામ કામણ ગારારે
બહાલા ધુત્યું ગોકુળ ગામ મોરલી વાલારે

કોઈના વેણુ ધરો ના કાન કામણુ ગારારે
 અમને સીદ કરો હેરાન મોરલી વાલારે
 શાને રોકો છો વનમાંય કામણુ ગારારે
 જાવા દોને જાદવરાય મોરલી વાલારે
 અમ પર શીદ કરો છો રીસ કામણુ ગારારે
 વહાલા બ્રહ્માનંદના ઇશ મોરલી વાલારે

શામળીયાની સંગ જઈશું શામળીયાની સંગ
 અમને ન વારો અમે નવ માનીએ
 લાગ્યો છે એનો રંગ—જઈશુંં
 એ વિણુ અમથી ઘડી ન રહેવાયે,
 એથી બંધાણું અંગ—જઈશુંં
 શામળીયાની સંગે અમને,
 હૈડે વાધે ઉમંગ—જઈશુંં

પ્રહ્લાનંદના પ્રભુ સંગ જાતાં,
વચમાં ન પાડશે ભંગ—જઈશું

૩૯

સ્યામસુંદરી ચીતડાનો ચોર કાનજી છે કાળજની કોર
મધુરી મધુરી કાનો મોરલી વગાડે (૨)
તાન એવું છે કાંઈ ચોર કાનજી છે કાળજની કોર—શ્યામ.

મોર મુગટ કાને કુંડલ શું શોભતા (૨)
નાગર નંદનો કીશોર કાનજી છે કાળજની કોર—શ્યામ.

ભુતીયો મહેલ પ્રભુ મંદીર બનાવ્યું (૨)
રાસ રમે શ્રી રણછોડ કાનજી છે કાળજની કોર—શ્યામ.

ભોળી ભરવાડણીની ભક્તિને વશ થઈ (૨)
થયા પ્રભુ નવનીતના ચોર કાનજી છે કાળજની કોર—શ્યામ.

મણીશંકર કહે ભકતો મન ભાવતા (૨)
જય જય શ્રી ભુગલકીશોર કાનજી છે કાળજની કોર—શ્યામ.

દીલ્હારી દીલ્હારી દીલ્હારીરે, હરી તારે ને મારે ખરી દીલ્હારી
ગૌવા પાવાને હું આવુ જીમનાજી (૨)

ખંસી બળવે તું મતવાલી હરી તારે ને મારે ખરી
દીલ્હારી-દીલ્હારી

રોમે રોમે તું ભર્યો છે સલુણા (૨)
તારી તો છે બસ બલીહારી હરી તારે ને મારે ખરી દીલ્હારી
-દીલ્હારી

જેને જે પાલવે તે સુખેથી ભાખજો (૨)
હૈયામાં સાચો એ સહચારી હરી તારે ને મારે ખરી
દીલ્હારી-દીલ્હારી

મહારે ને એને બીજી તે શું હોય બાધ (૨)
ગાવડી ચરાવે એ ગીરધારી હરી તારે ને મારે ખરી
દીલ્હારી-દીલ્હારી

૯૫

આપણે તો સાગર ગાળે બળવળે (૨)
તુંહી તુંહી પ્રેમ એક ઝંકારી હરી તારે ને મારે ખરી
દીલ્દારી-દીલ્દારી

૪૧

વીઠલ વીઠલ ગાવેને ધુન મચાવે (૨)
વીઠલ વીનાનું ખીન્નું નજરે ન આવે-વીઠલ
પીતા પાંડુરંગ અને માતા મારી રૂક્મણી (૨)
જ્ઞાન દેવ તુકારામ સંતોના મુગટ મણી (૨)
એજ ભજે ભાવે ને સૌને ભજાવે-વીઠલ

૪૨

ગુરુરાજ તારી બેલડીએ
અમે વળગ્યાં વજ્રની આંકડીએ—ગુરુરાજ
તમારી આપેલી કડવી લીખોડી ખઈસું (૨)
હારે નહી મોહીયે કોઈની કોકડીયે—ગુરુરાજ

બીજના આપેલા પકવાન તજીને (૨)

હાંરે રાજ રહીસું ગુરજ તારી રાખડીએ—ગુરરાજ

બીજના આપેલા વૈમાન તજીને (૨)

હાંરે અમે તરસું ગુરજ તારી નાવડીએ—ગુરરાજ

રંગ મહેલનાં ભોગ તજીને (૨) .

હાંરે યોગ સાધીસું ગુરજ તારી કુંપડીએ—ગુરરાજ

બીજના બતાવેલા માર્ગ તજીસું (૨)

હાંરે પુજન કરસું ગુરજ તારી પાવડીએ—ગુરરાજ

કસોટી કસવી હોય તો કસજો (૨)

હાંરે ગુર તલજો તેલની તાવડીએ—ગુરરાજ

મોહ નીંદ્રાના તીમીર હરીને (૨)

હાંરે જ્ઞાન અંજન લગાવ્યા ગુર આંખડીએ—ગુરરાજ

અમીઘર સંતોના સંગ કરીને (૨)

બીજ સ્વરૂપ દીધા લકિત માવડીએ—ગુરરાજ

એક ભક્તિ વીના મારા નાથરે ખીજું મને આપશોમાં
 હું તો એજ માગું જોડી હાથરે ખીજું મને આપશોમાં
 આપો સંતજનોનો સંગરે ખીજું મને આપશોમાં
 મારા જીવનમાં એજ ઉમંગરે ખીજું મને આપશોમાં
 મારા ઉરમાં કરોને નીવાસરે ખીજું મને આપશોમાં
 મને રાખોને રસીયા પાસરે ખીજું મને આપશોમાં
 સુણો અરજી દયાળુ દેવરે ખીજું મને આપશોમાં
 માત્ર ચરણ કમળની સેવરે ખીજું મને આપશોમાં
 હરિ રાખોને મુજ પર હેતરે ખીજું મને આપશોમાં
 તમે અવીચળ સુખના નિકેતરે ખીજું મને આપશોમાં
 કરો ઈતર વાસના દૂરરે ખીજું મને આપશોમાં
 રાખો પ્રેમાનંદને હજીરરે ખીજું મને આપશોમાં

છે માત્ર ભરોસો તારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 તું સાચો સંગી મારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 સહુ સાથ મલ્યો ધુતારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 આ તન પંજુ માત્ર ઉતારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 ખુદ તો હું અતી નઠારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 પણ પકડ્યો પલ્લો તારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 તુજ વીણ કો કરે સુધારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 તું એકજ હિત ધરનારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 અનુ તો છે બન્યો ખીચારોરે—ખીનું કોઈ નથી
 ધરી કૃપા હરિ કર ખ્યારોરે—ખીનું કોઈ નથી

હવે મારે સગપણ નટવર સંગ
 હવે હું તો રીઝુ ન ખીજે રંગ....હવે૦

૯૯

મન માફ આ જગથી ખટકયું
આવી શ્યામ સુંદરમાં અટકયું
સૌનો તલથો પ્રસંગ....હવે હું તો

નીરખ્યાં મેં તો નટવર નાગર,
આંગણે ઉલટયો સુખનો સાગર
પામી પરમાનંદ.....હવે હું તો

જુઠા જગનો ડર નવ આણું,
ચીતડું પ્રિતમમાં પ્રોવાણું
છુટયાં સૌ ભવ ફંદ....હવે હું તો

બ્રહ્માનંદ કહે વરી વનમાળી,
રાત દીવસ મારે હરિસંગ તાળી
બહાલો મળ્યાં વૃજયંદ્ર....હવે હું તો

૪૬

દશાંશ હરિનો ભાગ ન ખર્ચે શીઘ્રે રહીને
સહસ્ર ઘણું હરિ લે અચાનક અગ્નિ થઇને

કાંતો મુકે રોગ વૈદ થઇ વિઠલ આવે
 ધરી તરુકરનું રૂપ કાંતો સઘળું લઇ જાયે
 સાહુ થઇને નાણું ઘાલસે સંગ્રેલું ધુતવા મંડશે
 કહે વલ્લભ છોડશે નહી કદી રાજ થઇને દંડશે
 કાં થાસે એવો પુત તુત જે આજા કરશે
 કરપી બાપનું ધન ગુણકાના ઘરમાં ભરશે
 કાંતો કરી વેપાર ખોટ કરી નાણું ખોસે
 મરશે મોંઘી નાર મોઢું વાળીને રોસે
 કાં છેડેથી છુટી પડે કાં વ્યસન થકી લે લાગનું
 કહે વલ્લભ મુકસે નહી હરિ લેસે પોતાના ભાગનું

૪૭

એક સ્નેહ તેની સાથે આંધ્યો
 હવે બીજાં કોઇથી સ્નેહ નહી,
 સાવ અંધ બન્યા તેની પુઠે
 કસું બાકી રહ્યું નથી જોવું કંઈ—એક

અમે દીલ આપી ચુક્યા હેહસહ
 ભલે દીવાના કહો કે ડાહ્યા,
 અમે મેલા ઘેલા બગડેલા
 બસ એજ રંગમાં રંગાયા—એક

છીએ જેવા તેવા પણ પ્રભુના રહાયે
 માન્ય કરો કે ન માન્ય કરો,
 એ પાના પડી ચુક્યા ન ફરે,
 ભલે તુચ્છકારી અપમાન કરો—એક

નથી પરવા અમને તેની કંઈ
 તમે પરવા અમારી રાખશોના
 અમે ગણતા નથી કોઈને જરીએ
 તમે પણ અમને ગણકારશોના—એક

તમે ન્યારા અમે તમથી ન્યારા
 તમે સારા અમે નહારા છીએ

તમે જગને જઈ જઈને વળગો
અમે જગથી દુર પ્રભુ પાસ રહીએ—એક

તમે જગને લજો જગપતી તજીને
અમે જગતજી જગપતીને ભજીએ
જનમ્યાં પ્રભુમાં જીવીએ પ્રભુમાં
દીવ્ય પ્રભુમય થઈ જીવન સજીએ—એક

વીચરીએ ને તરીએ પ્રભુમાં
ભરી પ્રેમ ગંગોદક અંગ વીધે
વસીએ પ્રભુમાં અને પ્રભુ અમમાં
પ્રભુવીણ હવે બીજી ન દીસે—એક

કરો માફ અમારા અપરાધો
થયા હોય તમોને લાગતાં કંઈ
અમે શરણું હવે અન્ય કોઈનું
બદલ યાચતા નથી પ્રભુવીણ જગમહી—એક

શ્રી વલ્લભ મહા પ્રભુજી તુમકો લાખો પ્રણામ (૨)

દેવી જીવ ઉદ્ધારક તુમકો લાખો પ્રણામ—શ્રીવલ્લભ

અનાચારકા અંગની બરસતા (૨)

શુષ્ક વેદાંતી જોર ચલાયા (૨)

પુષ્ટી માર્ગ પ્રચેતા, તુમકો લાખો પ્રણામ—શ્રીવલ્લભ

ધન્ય સાલ એ વીર વીક્રમની (૨)

ધન્ય તીથીએ ચૈતર વહની (૨)

શ્વદ્વાદ્વૈત ઉપદેશક તુમકો લાખો પ્રણામ—શ્રીવલ્લભ

બંગાલામે કૃષ્ણ ચૈતન્યથે (૨)

રજપુતાનામે મીરાંબાઈથી (૨)

દક્ષીણમે ત્રીન દેવકી ત્રીપુટી (૨)

અંપારણમે પ્રગટે તુમકો લાખો પ્રણામ—શ્રીવલ્લભ

નવનીત

કોઈ તો મને બતાવો, સુખનો કીનારો ક્યાં છે !
 સુખ જીવન જગાવે, એવા પ્રકાર ક્યાં છે—કોઈ
 સ્વર ક્યાં ઉઠે મધુરા, રગ રગ ભરે એ મસ્તિ (૨)
 અંતરને તર કરે એ, મીઠી સીતાર ક્યાં છે—કોઈ
 બાણ્યું છતાં અબાણ્યું, રાગી છતાં એ ત્યાગી (૨)
 જેની લગન છે લાગી, એ તારનાર ક્યાં છે—કોઈ
 જ્યાં જ્યાં નજર હું નાખું, ત્યાં ત્યાં બધેય તું છે (૨)
 તારો બન્યો દીવાનો, હું માંચ નાથ તું છે—કોઈ
 સાગરમાં લહેર તું છે, તું તેજમાં પ્રકાશે (૨)
 સત્તા બધે છે તારી, જીવનનો સાથી તું છે—કોઈ
 જીવન અગર મરણમાં, માગું તમારી છાયા (૨)
 બુલતો કદી મને ના, મારી ખુમારી તું છે—કોઈ
 દીનદાસ કહે કરજોડી, રાખો ચરણમાં જોડી (૨)
 ભકતોની સેવા માંહી, નીલાવનાર તું છે—કોઈ

૧૦૫

૫૦

મીઠી લાગે તે મને કૃષ્ણ તારી અંસરી (૨)
અંસરીના નાદે રમું રાસરે (૨)
રંગીલી રસીલી અંસરી—મીઠી૦

ભૂલાવે ઘરકામ, ભૂલાવે શાનભાન (૨)
છોડાવે સાહેલી સાથરે—રંગીલી૦

શરદ્ધપૂનમની રઢીયાળી રાતે (૨)
રાસની અમઠ ચોપાસરે—રંગીલી૦

ભરરે નીંદરમાં અબકી જગાડતી (૨)
વ્યાકુળ બનાવે દીનરાતરે—રંગીલી૦

વાગે તારી વાંસલડી જુમનાને કાંઠડે (૨)
ગાજે છે કાલીંદ્રી ઘાટરે—રંગીલી૦

ગોકુળમાં ગાજતી વૃંદ્રાવન વાગતી (૨)
વાગે મધુવનમાં ખાસરે—રંગીલી૦

આવો શ્યામ આવોને રાસ રચાવો (૨)

ખંસરી બળવો મારી પાસરે—રંગીલી૦

૫૧

દેવદયાળુ દાનો, એવો અમારો કાનો (૨)

ગોરસ ખાધાં, મહી લુટ્યા, દાણદધીના લીધા (૨)

દધીની સાથે દીલ પણ લુટી (૨)

પોતાના કરી લીધા—એવો

રાસ રમાડી રસરેલાવ્યો, પ્રેમનો ખ્યાલો પાયો (૨)

વસ્ત્રો લીધાં નાચનચાવી (૨)

એવો લાડકવાયો—એવો

ગોવરધન અંગુલી એ ધારી, ઇંદ્રનો

ગર્વ ઉતાર્યો (૨)

રાક્ષસકુળ સારા સંહારી (૨)

કંસાસુરને માર્યો—એવો

માતાપીતાના બંધન છોડી,

વડવાને ગાદી આપી (૨)
 બધું ભણેલો ભણવા ચાલ્યો (૨)
 એવો મહા પ્રતાપી—એવો

દીનદાસ એ શ્યામચરણમાં
 ચિત સદાયે રાખી (૨)
 પ્રેમભક્તિનો સુધારસએ (૨)
 તું તો લેને ચાખી—એવો

૫૨

એ આપો એ આપો રણછોડરાય એ આપોરે
 ભકતોની ભીડમાં સ્થાપો રણછોડરાય
 સદા હરીનું સમરણ કરતાં (૨)
 બળે બધા પૂર્વના પાપો રણછોડરાય
 માયાની જાળમાં જગત વીટાયું (૨)
 કૃપા કરીને કાપો રણછોડરાય

સદા હરિ સમરણ ને ગુરૂ સેવા (૨)

આનંદના નહી માપો

રણછોડરાય

રસના રસમા રસબસ થઈને (૨)

જપે તમારા જપો

રણછોડરાય

રામના નામની એવી શીતલતા (૨)

ટળે જેથી ત્રીવીધીના તાપો

રણછોડરાય

ઘાસનો ઘાસ કહે ગુરૂ પ્રતાપે (૨)

ઘાસનો ઘાસ કરી સ્થાપો

રણછોડરાય

૫૩

હારે દેખો સખી ડાલરીઓ કાલંદરીના કાઠે ઉભારે

પ્રાણજીવન રૂડુ પહેચું પીતાંબર (૨)

હારે મોર મુગટ મનોહર ધરીયો—કાલંદરી

વાંસળી વગાડે ને મોહ પમાડે (૨)

હારે જીવ્યો ચાળો જાદુડાનો ભરિયો—કાલંદરી

ભીનેવાને પણ ભલો સોભે છે (૨)

હાંરે પેલો ગુંબનો હાર કોણે ધરીયો—કાલંદરી

વઢકારી નારીઓ કહેછે વઢકારો (૨)

હાંરે મ્હને લાગે છે ડહાપણનો દરીયો—કાલંદરી

માંકડા લઘને કાલ માખણ માગવા (૨)

હાંરે મારા ફળિયામાં ઘેર ઘેર ફરીયો—કાલંદરી

કૈકવાર આંગણે નચાવું નાનકડો (૨)

હાંરે પેલો કાન કુંવર કેસરીયો—કાલંદરી

રંગીલો નાથ ઋષિરાજનો રૂપાળો (૨)

હાંરે એતો આપણે કાળે અવતરીયો—કાલંદરી

૫૪

મારીરે કટારી સંતો પ્રેમની,

લાગી કલ્લેબની માંચળ

અંગોઅંગ માંહે વેદના,

નિશદ્દીન ખટકે તન માંહિજી—મારીરે.

સદ્ગુરૂ સાચારે શરતાંથી,
 તાંકી માર્યા જેણે બાણજી (૨)
 ધાયેલ કીધા તનમન જ્ઞાન શું (૨)
 એ સુખ જાણશે કોઈ જાણજી-મારીરે.
 પ્રેહ અગ્નિરે જેના અંગમાં,
 તાપ્યા તેનારે તનજી (૨)
 સુખ ના ગમેરે આ સંસારનું (૨)
 સદ્ગુરૂ સાથે બાંધ્યા મનજી-મારીરે.
 પ્રીત છેરે જેને પ્રાણથી,
 ગુરૂ વિના ઘડી ન રહેવાયજી (૨)
 જળની વિછુટી જેમ માછલી (૨)
 તલખી તલખી મરી જાયજી-મારીરે.
 પ્રીત જોજોરે બપૈયાતણી,
 જેની ન ટળે ટેકજી (૨)
 પૃથ્વિ પડ્યારે જલને નહિ નમે (૨)
 અધર બુંદ પીએ એકજી-મારીરે.

પ્રીત હશેરે જેને પૂર્વની,
 મળશે ગુરૂ તેને જ્ઞાનીજી (૨)
 મગ્નિદાસ કહે સદ્ગુરૂ સંતને (૨)
 વારંવાર કુરખાનજી-મારીરે.

૫૫

તારીને મારી પ્રીતજામી ન્યારી કોઈ જાણે જાણકારી (૨)
 એ જોઈ જોઈ મલકાતા સામા સામીરે (૨) તારી
 માંડે એ તાંડે બહાલા, તાંડે એ માંડે રે (૨)
 લેવા દેવામાં કંઈ નહિ ખામીરે (૨) તારી
 તુજને હું આપું અને તુજથી ન પામું તોયે (૨)
 પ્રીતલડી જામી એ તો જામીરે (૨) તારી
 આંખથી આંખ મળતાં પાપના પુંજ બળતા (૨)
 દેવી રસ લુટતાં થઈ નીજામીરે (૨) તારી
 સીંધુ તુજ સ્થિતિ છે મોટી સરીતા હું સરતી સરતી (૨)
 થઈ રહી તુજમાં તદ્રુપતા પામી રે (૨) તારી

૧૧૨

ધુન

જય મીરાં કે ગીરધર નાગર

જય તુલસી કે સીતારામ

જય નરસી કે સાંવરીયાં

જય સુરદાસ કે રાધે શ્યામ

આજ મોટા લાભ આલા પંઢરીનાથ ભેટીલા

